

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення національної інформаційної безпеки та права на доступ до достовірної інформації"

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Закон України "Про інформацію" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 313)	
Цей Закон регулює відносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації.	Цей Закон регулює відносини щодо створення, збирання, пошуку, одержання, зберігання, використання, поширення та охорони інформації . Метою регулювання є захист прав громадян на отримання достовірної та збалансованої інформації, прозорість діяльності поширювачів масової інформації та забезпечення національної інформаційної безпеки України.
Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:	Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:
<i>Положення відсутнє</i>	дезінформація – недостовірна інформація з питань, що становлять суспільний інтерес, зокрема стосовно національної безпеки, територіальної цілісності, суверенітету, обороноздатності України, права українського народу на самовизначення, життя та

	здоров'я громадян, стану довкілля;
<i>Положення відсутнє</i>	електронна система довіри – інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для збору, фіксації та поширення інформації про найважливіші питання національного інформаційного простору, яка, зокрема, забезпечує автоматизацію документообігу, пов'язаного з поданням, розглядом та обліком заяв і запитів Уповноваженого з питань інформації;
<i>Положення відсутнє</i>	журналіст – особа, яка збирає, одержує, створює, редагує або поширює масову інформацію;
<i>Положення відсутнє</i>	індекс довіри – показник, спрямований на інформування отримувача інформації про ступінь дотримання поширювачем масової інформації, що розповсюджує новини, інші інформаційні або інформаційно-аналітичні матеріали, і його журналістами норм чинного законодавства та професійної етики журналіста;
<i>Положення відсутнє</i>	масова інформація – будь-яка інформація, що є доступною для необмеженого чи невизначеного кола осіб або до якої можливо отримати доступ будь-якій особі з будь-якого місця і у будь-який час за власним вибором, в тому числі за згодою чи дозволом поширювача такої інформації;

<i>Положення відсутнє</i>	медіа – засіб поширення масової інформації у будь-якій формі, в тому числі друкованій, аудіальній, візуальній аудіовізуальній формах та через мережу Інтернет, яке періодично чи регулярно виходить в світ;
<i>Положення відсутнє</i>	медіаграмотність – сукупність знань, навичок та вмінь, що дозволяють особі знаходити, свідомо сприймати і критично оцінювати інформацію, яка розповсюджується поширювачами масової інформації;
<i>Положення відсутнє</i>	національний інформаційний простір – поточний стан та результат взаємодії суб'єктів інформаційних відносин, в тому числі у вигляді доступних на території України медіа та іншої інформації національного та іноземного походження;
<i>Положення відсутнє</i>	недостовірні інформація – неправдиві відомості про осіб, факти, події, явища, яких не існувало взагалі або які існували, але відомості про них неповні або перекручені;
<i>Положення відсутнє</i>	обмеження доступу – заходи, які унеможливають перегляд інформації, розміщеної в мережі Інтернет або розповсюдженої за допомогою сервісу обміну миттєвими повідомленнями, а також унеможливають розміщення і перегляд інформації на вебсайті, вебсторінці, обліковому записі, каналі

	власником та будь-якими іншими особами;
<i>Положення відсутнє</i>	провайдер платформи спільного доступу до інформації – фізична або юридична особа, яка надає користувачам послуги із завантаження та зберігання інформації на платформі спільного доступу до інформації (у формі вебсайту або іншого загальнодоступного сховища), у тому числі аудіовізуальних програм та іншої користувацької інформації, щодо якої такий провайдер не здійснює попереднього редакційного контролю, для перегляду та використання необмеженою або невизначеною кількістю користувачів, при цьому організація розміщених програм або користувацької інформації здійснюється з використанням автоматичних засобів та алгоритмів;
<i>Положення відсутнє</i>	провайдер сервісу обміну миттєвими повідомленнями – фізична або юридична особа, яка надає послуги обміну повідомленнями, в тому числі, текстовими повідомленнями, зображеннями, відео, аудіо файлами, та іншою інформацією в реальному часі між окремими особами, групами осіб (зокрема, через канали, чати, або інші спільноти за підпискою), або необмеженим колом осіб (зокрема, через відкриті канали, чати, групи або інші спільноти);
<i>Положення відсутнє</i>	поширювач масової інформації – фізична або юридична особа, в тому числі суб'єкт у сфері медіа,

	що створює та/або збирає і поширює масову інформацію;
<i>Положення відсутнє</i>	професійний журналіст – журналіст, що на постійній, професійній основі збирає, одержує, створює, редагує або поширює масову інформацію та є членом Асоціації професійних журналістів України;
<i>Положення відсутнє</i>	суб'єкт у сфері медіа – фізична або юридична особа, яка зареєстрована Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення або отримала відповідну ліцензію у встановленому законом порядку.
<i>Положення відсутнє</i>	Інші терміни в цьому Законі вживаються у значеннях, наданих їм в інших законодавчих актах.
Стаття 3. Державна інформаційна політика 1. Основними напрямками державної інформаційної політики є:	Стаття 3. Державна інформаційна політика 1. Основними напрямками державної інформаційної політики є:
забезпечення доступу кожного до інформації;	1) забезпечення умов для доступу кожного до достовірної, об'єктивної та повної інформації;
забезпечення рівних можливостей щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації;	2) забезпечення рівних можливостей щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації;
створення умов для формування в Україні	3) створення умов для формування в Україні свідомого

інформаційного суспільства;	інформаційного суспільства;
забезпечення відкритості та прозорості діяльності суб'єктів владних повноважень;	4) забезпечення відкритості та прозорості діяльності суб'єктів владних повноважень;
створення інформаційних систем і мереж інформації, розвиток електронного урядування;	5) створення інформаційних систем і мереж інформації, розвиток електронного урядування;
<i>Положення відсутнє</i>	6) сприяння прозорості діяльності поширювачів масової інформації;
<i>Положення відсутнє</i>	7) підвищення рівня медіаграмотності населення, органів державної влади та органів місцевого самоврядування;
постійне оновлення, збагачення та зберігання національних інформаційних ресурсів;	8) постійне оновлення, збагачення та зберігання національних інформаційних ресурсів;
забезпечення інформаційної безпеки України;	9) захист національного інформаційного простору України та забезпечення інформаційної безпеки України;
сприяння міжнародній співпраці в інформаційній сфері та входженню України до світового інформаційного простору.	10) сприяння міжнародній співпраці в інформаційній сфері, входженню України до світового інформаційного простору.
Стаття 4. Суб'єкти і об'єкт інформаційних відносин 1. Суб'єктами інформаційних відносин є: фізичні особи;	Стаття 4. Суб'єкти і об'єкт інформаційних відносин 1. Суб'єктами інформаційних відносин є: 1) отримувачі (споживачі) інформації;

<p>юридичні особи; об'єднання громадян; суб'єкти владних повноважень.</p>	<p>2) журналісти, професійні журналісти, оператори та інші особи, які збирають, одержують, створюють, редагують та поширюють інформацію; 3) суб'єкти у сфері медіа та інші поширювачі масової інформації; 4) власники вебсайтів та вебсторінок; 5) технічні посередники (постачальники послуг хостингу, оператори телекомунікацій, провайдери платформ спільного доступу до інформації, провайдери сервісу обміну миттєвими повідомленнями та інші); 6) адміністратори систем і реєстру доменних імен; 7) Уповноважений з питань інформації (далі - Уповноважений); 8) органи державної влади, які охороняють та захищають права інших осіб та суспільства у сфері інформації; 9) інші особи, що сприяють створенню, збиранню, поширенню та зберіганню інформації (замовники інформаційних матеріалів, архівні установи та інші).</p>
<p>2. Об'єктом інформаційних відносин є інформація.</p>	<p>2. Об'єктом інформаційних відносин є інформація.</p>
<p>Стаття 5. Право на інформацію 1. Кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання,</p>	<p>Стаття 5. Право на інформацію 1. Кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання,</p>

<p>поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.</p> <p>Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.</p>	<p>поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів, в тому числі на об'єктивну, повну, своєчасну та неупереджену інформацію.</p> <p>Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадянські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян та суспільства в цілому, права та інтереси юридичних осіб.</p>
<p><i>Розділ відсутній</i></p>	<p>Розділ III. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА, ПРАВО НА ВІДПОВІДЬ ТА СПРОСТУВАННЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 21⁻¹. Інформаційна безпека та дезінформація</p> <p>1. Забезпечення національної інформаційної безпеки є пріоритетом державної інформаційної політики України.</p> <p>2. Поширення дезінформації та іншої недостовірної інформації може призводити до викривленого сприйняття реальності та прийняття громадянами рішень, що ґрунтуються на неправдивій, неповній або перекрученій інформації. Така ситуація негативно впливає на демократичні процеси в Україні та створює загрозу національній інформаційній безпеці.</p> <p>3. Поширення дезінформації та іншої недостовірної</p>

	<p>інформації забороняється та тягне за собою відповідальність, встановлену законом.</p> <p>4. Не є дезінформацією:</p> <p>оціночні судження, в тому числі критичні, за умов наявності мінімальної фактологічної основи;</p> <p>сатира та пародія, якщо під час розповсюдження чітко заявлено про сатиричний або пародійний характер розміщеної інформації;</p> <p>недобросовісна реклама.</p> <p>5. Органи державної влади, місцевого самоврядування, державні та комунальні підприємства, установи та організації зобов'язані забезпечити постійний моніторинг масової інформації, що поширюється відносно такого органу, підприємства, установи та організації та його посадових осіб, та вживати негайних заходів щодо відповіді чи спростування недостовірної інформації, поширеної про них, в тому числі звертатись з цією метою до суду.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 21⁻². Право на відповідь та спростування дезінформації</p> <p>1. Право на відповідь (коментар чи власне тлумачення фактів, подій або явищ) щодо дезінформації або на спростування дезінформації має Уповноважений.</p>

	<p>2. Поширення відповіді або спростування здійснюється особою, яка поширила дезінформацію, добровільно на підставі відповідної заяви Уповноваженого або за рішенням суду.</p> <p>3. Поширення відповіді або спростування здійснюється у той же спосіб, яким була поширена дезінформація, з урахуванням, зокрема часу, місця, способу та форми її розміщення.</p> <p>4. Зміна способу поширення відповіді або спростування можлива за умови погодження з Уповноваженим або за рішенням суду.</p> <p>5. Обсяг інформації із відповіддю або спростуванням дезінформації встановлюється у заяві Уповноваженого або за рішенням суду.</p> <p>Обсяг інформації із відповіддю щодо дезінформації за заявою Уповноваженого у добровільному порядку не може перевищувати обсяг розповсюдженої дезінформації більше ніж у п'ять раз.</p> <p>Обсяг інформації зі спростуванням дезінформації за заявою Уповноваженого у добровільному порядку не може перевищувати обсяг розповсюдженої дезінформації більше ніж у три рази.</p> <p>6. Доступ до дезінформація, що була спростована добровільно або в судовому порядку, підлягає обмеженню, а її подальше розповсюдження забороняється. Дезінформація, щодо якої</p>
--	---

	Уповноважений реалізував право на відповідь, може розміщуватись та поширюватись виключно разом із текстом відповіді.
<i>Положення відсутнє</i>	Стаття 21⁻³. Порядок поширення відповіді або спростування дезінформації за заявою Уповноваженого
<i>Положення відсутнє</i>	1. Документообіг, пов'язаний з поданням, розглядом та обліком заяв Уповноваженого про відповідь та про спростування дезінформації (далі разом – заява) здійснюється через електронну систему довіри. Порядок створення та функціонування електронної системи довіри встановлюється Кабінетом Міністрів України.
<i>Положення відсутнє</i>	2. Заява подається Уповноваженим поширювачу масової інформації за допомогою електронної системи довіри відповідно до розміщених ним ідентифікаційних або вихідних даних.
<i>Положення відсутнє</i>	3. Заява Уповноваженого повинна містити:
<i>Положення відсутнє</i>	копію відповідного матеріалу з відомостями, що є предметом заяви (у разі можливості її отримання), або стислий зміст, назву, дату та час оприлюднення матеріалу (для матеріалів, розміщених в мережі Інтернет, – також останнє відоме Уповноваженому гіперпосилання на інформацію);

<i>Положення відсутнє</i>	опис інформації, яка, за наявними в Уповноваженого даними, містить ознаки дезінформації з відповідним обґрунтуванням;
<i>Положення відсутнє</i>	текст відповіді або спростування;
<i>Положення відсутнє</i>	гіперпосилання на електронну систему довіри для розміщення результатів розгляду заяви.
<i>Положення відсутнє</i>	4. Інформація або копія матеріалу, зафіксована Уповноваженим за допомогою електронної системи довіри, є належним доказом поширення інформації.
<i>Положення відсутнє</i>	5. Після розміщення заяви Уповноваженого щодо дезінформації в електронній системі довіри поширювач масової інформації у мережі Інтернет або за допомогою сервісу обміну миттєвими повідомленнями не має права змінювати адресу розміщення матеріалу (гіперпосилання), щодо якого подану заяву, або сам матеріал, окрім випадків, передбачених цим законом. Поширювачі масової інформації в аудіальній, аудіовізуальній та друкованій формах зобов'язані забезпечити збереження запису або примірника матеріалу, у якому містилася інформація, щодо якої подано заяву Уповноваженим, протягом одного року з дати розміщення заяви Уповноваженого щодо дезінформації в електронній системі довіри.

<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>6. Поширювач масової інформації у мережі Інтернет або через сервіс обміну миттєвими повідомленнями зобов'язаний попередити отримувачів (споживачів) інформації про подання Уповноваженим заяви про спростування під час наступної публікації інформації або повідомлення у місці поширення дезінформації, але не пізніше ніж через 24 години з моменту розміщення заяви в електронній системі довіри. Попередження здійснюється шляхом розміщення біля назви або першого речення текстового матеріалу (якщо назва відсутня) повідомлення "перевіряється", а наприкінці матеріалу – тексту "подано заяву Уповноваженого з питань інформації щодо дезінформації" та гіперпосилання на заяву Уповноваженого в електронній системі довіри. Якщо матеріал не є текстовим, то відповідне повідомлення та гіперпосилання розміщуються в назві та описі матеріалу. Повідомлення виконується контрастним до фону кольором та має бути сприйнятним для отримувачів інформації.</p> <p>Поширювач масової інформації може за власним рішенням також обмежити доступ до інформації, щодо якої Уповноваженим подано заяву про спростування.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>7. Якщо інформація, щодо якої подано заяву про спростування Уповноваженого, поширюється повторно, в тому числі, через мережу Інтернет або</p>

	сервіс обміну миттєвими повідомленнями, поширювач масової інформації зобов'язаний інформувати про подання заяви Уповноваженим таким чином:
<i>Положення відсутнє</i>	щодо візуальної чи аудіовізуальної інформації – протягом всього часу розповсюдження матеріалу, у якому містилася інформація, щодо якої подана заява, обов'язково демонструється повідомлення у формі тексту "подано заяву Уповноваженого з питань інформації щодо дезінформації", яке має займати не менше п'ятнадцяти відсотків площі екрана і бути виконаним контрастним до фону екрану кольором та бути сприйнятним для глядача;
<i>Положення відсутнє</i>	щодо аудіальної інформації – повідомлення "подано заяву Уповноваженого з питань інформації щодо дезінформації" озвучується ведучим або (диктором) на початку та в кінці трансляції матеріалу з такою інформацією;
<i>Положення відсутнє</i>	щодо текстової інформації – біля назви або перед першим реченням матеріалу з інформацією, щодо якої подано заяву, розміщується слово "перевіряється", наприкінці матеріалу розміщується повідомлення "подано заяву Уповноваженого з питань інформації щодо дезінформації".
<i>Положення відсутнє</i>	Зазначені у цій статті повідомлення та інформація

	розміщуються постійно до моменту настання однієї з зазначених нижче подій:
<i>Положення відсутнє</i>	<p>задоволення заяви Уповноваженого з вимогою про обмеження доступу до інформації, щодо якої Уповноваженим було подано заяву про спростування дезінформації та опублікування тексту спростування;</p> <p>отримання поширювачем масової інформації повідомлення від Уповноваженого про згоду з відмовою у задоволенні його заяви;</p> <p>набрання законної сили рішенням суду по суті спору стосовно дезінформації між Уповноваженим та поширювачем масової інформації про відмову в задоволенні позову Уповноваженого;</p> <p>через один рік після подачі заяви Уповноваженим, у разі відсутності судового спору.</p>
<i>Положення відсутнє</i>	<p>8. Поширювач масової інформації, який отримав заяву Уповноваженого про відповідь, зобов'язаний розмістити текст відповіді в такому порядку:</p> <p>на дезінформацію, поширену через мережу Інтернет або через сервіс обміну миттєвими повідомленнями, – під час наступної публікації інформації або повідомлення у місці поширення дезінформації, але не пізніше ніж через 24 години з моменту розміщення заяви в електронній системі довіри;</p>

	<p>на дезінформацію, поширену через канал мовлення, – не пізніше наступного робочого після розміщення заяви в електронній системі довіри;</p> <p>на дезінформацію, поширену у друкованому виданні, – у наступному випуску.</p> <p>Обмеження доступу до дезінформації, щодо якої було подано заяву про відповідь, не вимагається.</p> <p>У разі прийняття поширювачем масової інформації рішення добровільно обмежити доступ до дезінформації, щодо якої подана заява Уповноваженого про відповідь, відповідь має бути поширена в окремому матеріалі у тій же формі, у якій було поширено дезінформацію.</p>
<i>Положення відсутнє</i>	<p>9. Поширювач масової інформації зобов'язаний надіслати повідомлення про результати розгляду заяви та вжиті заходи до електронної системи довіри не пізніше чотирьох днів з дня розміщення заяви в електронній системі довіри.</p>
<i>Положення відсутнє</i>	<p>10. За результатами розгляду заяви про спростування поширювач масової інформації має право прийняти одне з таких рішень:</p> <p>задовольнити заяву та розмістити текст спростування з обмеженням доступу до дезінформації;</p> <p>відмовити у задоволенні заяви із підстав,</p>

	передбачених цією статтею.
<i>Положення відсутнє</i>	11. Підстави для відмови в задоволенні заяви про спростування: у поширювача масової інформації є підтвердження того, що поширена інформація відповідає дійсності та точно відображає факти, події або явища, про які йдеться, з обов'язковим наданням Уповноваженому відповідних доказів та обґрунтування; поширена інформація є дослівним відтворенням публічних виступів або повідомлень, публічної інформації органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб з наведенням джерел такої інформації. 12. Повідомлення про результати розгляду заяви повинно містити таку інформацію: відомості про поширювача масової інформації: ім'я, прізвище та по-батькові фізичної особи або повне найменування юридичної особи; місцезнаходження, адреса електронної пошти та поштова адреса; рішення, яке прийнято в результаті розгляду заяви, що, у разі відмови, повинне містити визначену цим Законом підставу та відповідні докази та обґрунтування; про вжиті заходи поширювачем масової інформації; прізвище, ім'я, по-батькові особи, відповідальної за

	<p>розгляд заяви, та осіб, які прийняли рішення за результатами розгляду заяви.</p> <p>13. У разі ненадання поширювачем масової інформації відповіді Уповноваженому на заяву щодо інформації, розміщеної через мережу Інтернет або сервісі миттєвого обміну повідомленнями, та/або невиконання вимог, встановлених цією статтею, щодо розміщення повідомлення про подання заяви, Уповноважений має право звернутися до суду із заявою про обмеження доступу до інформації, розміщеної через мережу Інтернет або сервісі миттєвого обміну повідомленнями.</p>
<p><i>Положення відсутні</i></p>	<p>14. У разі порушення вимог цієї статті суб'єктом у сфері медіа Уповноважений повідомляє про такі порушення Національну раду України з питань телебачення та радіомовлення.</p>
<p>РОЗДІЛ ІІІ. ДІЯЛЬНІСТЬ ЖУРНАЛІСТІВ, ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ, ЇХ ПРАЦІВНИКІВ</p>	<p>РОЗДІЛ ІV. ДІЯЛЬНІСТЬ ПОШИРЮВАЧІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ТА ЖУРНАЛІСТІВ</p>
<p>Стаття 22. Масова інформація та її засоби</p> <p>1. Масова інформація — інформація, що поширюється з метою її доведення до необмеженого кола осіб.</p> <p>2. Засоби масової інформації — засоби, призначені для публічного поширення друкованої або аудіовізуальної інформації.</p>	<p>Стаття 22. Поширювачі масової інформації</p> <p>1. Усі поширювачі масової інформації зобов'язані:</p> <p>1) поширювати тільки достовірну інформацію;</p> <p>2) перевіряти достовірність інформації перед її розповсюдженням;</p> <p>3) дотримуватись вимог цього Закону щодо прозорості:</p>

- 4) розміщувати та невідкладно оновлювати свої ідентифікаційні або вихідні дані, передбачені частиною другою цієї статті;
 - 5) своєчасно та належним чином реагувати на заяви про відповідь та про спростування недостовірної інформації;
 - 6) доводити до відома отримувачів інформації індекс довіри у випадках, передбачених цим Законом.
 - 7) надавати у встановлені цим Законом строки відповідь на запити та заяви Уповноваженого;
 - 8) виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством.
2. Поширювачі масової інформації, які не є суб'єктами у сфері медіа, зобов'язані розміщувати власні ідентифікаційні дані у доступному для отримувачів інформації місці (на головній сторінці власного вебсайту або на початку власної вебсторінки, в розділі з інформацією про власника облікового запису на платформі спільного доступу до інформації чи в сервісах обміну миттєвими повідомленнями, в інших доступних для отримувача інформації місцях):
- фізичні особи – ім'я, прізвище та по-батькові, адреса електронної пошти або інших електронних засобів зв'язку;
- юридичні особи – повне найменування, місцезнаходження, код ЄДРПОУ (за наявності),

ідентифікаційні дані про реєстрацію юридичної особи у країні місцезнаходження, реєстраційний номер в реєстрі, адреса електронної пошти або інших електронних засобів зв'язку, прізвище, ім'я та по-батькові особи, що здійснює редакційний контроль щодо інформації, що поширюється (у разі наявності такої особи).

3.Для поширювачів масової інформації що є суб'єктами у сфері медіа, ідентифікаційними даними є вихідні дані, визначені законом, при цьому у разі поширення новин, інформаційних, аналітичних або публіцистичних матеріалів, суб'єкт у сфері медіа зобов'язаний розміщувати прізвище ім'я та по батькові, контактні дані особи, що здійснює редакційний контроль над поширення таких матеріалів.

4. Поширювач масової інформації, що розповсюджує новинні, інформаційні або інформаційно-аналітичні матеріали зобов'язаний зазначати дані про прізвище і ім'я автора або псевдонім автора кожного такого матеріалу.

5.Постачальники послуг хостингу, провайдери платформ спільного доступу до інформації та провайдери сервісу обміну миттєвими повідомленнями, за допомогою яких можливе поширення масової інформації на території України, зобов'язані:

	<p>1) мати представника, уповноваженого на представництво інтересів в Україні, представництво або компанію в Україні;</p> <p>2) розміщувати власні ідентифікаційні дані, передбачені цією статтею;</p> <p>3) збирати визначені цією статтею ідентифікаційні дані власників вебсайтів, вебсторінок, власників облікових записів чи каналів, чатів або інших спільнот, аудиторія яких більше п'яти тисяч підписників або які відвідуються більше п'ятьма тисячами унікальних користувачів кожного дня та власників відкритих каналів на платформах спільного доступу до інформації чи сервісах обміну миттєвими повідомленнями, та надавати їх на запит Уповноваженого протягом 24 годин з моменту отримання запиту;</p> <p>4) передбачати у договорах про надання відповідних послуг умови і правила, що зобов'язують замовників та користувачів послуг вказувати достовірну інформацію про себе, у тому числі свої ідентифікаційні дані, а у разі їх зміни - невідкладно інформувати про це відповідного постачальника послуг чи провайдера та застереження про наслідки відсутності ідентифікаційних даних – можливість обмеження судом доступу до відповідного вебсайту, вебсторінки чи облікового запису у випадках,</p>
--	---

	<p>передбачених цим Законом.</p> <p>6. Поширювачі масової інформації несуть відповідальність за достовірність поширюваної ними інформації.</p> <p>Фізичні особи, які поширюють через мережу Інтернет або сервіс обміну миттєвими повідомленнями, матеріали суб'єктів у сфері медіа шляхом розміщення гіперпосилання на відповідний інформаційний ресурс такого суб'єкта, звільняються від відповідальності за розповсюдження недостовірної інформації, що розміщена за таким гіперпосиланням.</p> <p>Перевірка достовірності інформації, що становить суспільний інтерес, зокрема стосовно національної безпеки, територіальної цілісності, суверенітету, обороноздатності України, права українського народу на самовизначення, життя та здоров'я громадян, стану довкілля, перед її масовим поширенням, включає перевірку її правдивості у власника інформації, встановлення наявності офіційного джерела інформації, відсутності заяв на сайті Уповноваженого стосовно дезінформації.</p> <p>7. Поширювач масової інформації при поширенні інформації, отриманої з офіційних джерел (інформація органів державної влади, органів місцевого самоврядування, звіти, стенограми), не зобов'язаний перевіряти її достовірність та не несе</p>
--	--

	<p>відповідальності в разі її спростування.</p> <p>Поширювач масової інформації, який поширює інформацію, отриману з офіційних джерел, зобов'язаний зазначати таке джерело.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 22¹. Індекс довіри поширювачів масової інформації</p> <p>1. З метою забезпечення можливості отримувачів інформації свідомо обирати та критично оцінювати інформацію запроваджується індекс довіри для поширювачів масової інформації, що поширюють новини, інші інформаційні або інформаційно-аналітичні матеріали.</p> <p>2. Отримання індексу довіри є добровільним та покликане сприяти прозорості і високому рівню довіри до поширювача масової інформації.</p> <p>3. Отримання індексу довіри здійснюється у порядку та відповідно до критеріїв, затверджених Уповноваженим.</p> <p>Основними критеріями, на підставі яких визначається індекс довіри, є достовірність поширюваної інформації, дотримання журналістами такого поширювача масової інформації правил професійної етики журналіста, дотримання вимог щодо прозорості та правил реалізації права на</p>

відповідь та спростування дезінформації та недостовірної інформації, визначених цим Законом.

4. Висновок щодо відповідності поширювача масової інформації критеріям індексу довіри надається незалежними організаціями, які відповідають встановленим Уповноваженим вимогам та бути внесена Уповноваженим до переліку таких організацій (далі – незалежна організація), за зверненням та за рахунок поширювача масової інформації. Перелік незалежних організацій, які уповноважені надавати висновок щодо відповідності критеріям індексу довіри, є публічною інформацією та розміщується на офіційному вебсайті Уповноваженого.

5. У випадку отримання індексу довіри суб'єктом у сфері медіа, такий суб'єкт має право на отримання державної допомоги у розмірі оплаченої таким суб'єктом вартості послуг незалежної організації, що надала висновок щодо індексу довіри на його замовлення. Порядок виплати такої допомоги визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Копія висновку щодо індексу довіри вноситься в електронну систему довіри, після чого поширювач масової інформації може використовувати у своїй діяльності позначення індексу довіри.

7. Індекс довіри є чинним до настання однієї із таких

	<p>подій:</p> <p>спливу одного року з дати його розміщення в електронній системі довіри, або</p> <p>трьох і більше звернень Уповноваженого до відповідного поширювача масової інформації із заявами про відповідь або про спростування дезінформації, крім випадків наявності законних підстав для відмови у задоволенні заяви, або</p> <p>спливу чотирьох місяців з дати зміни бенефіціарного власника поширювача масової інформації або особи, що здійснює редакційний контроль над інформацією, яку поширює поширювач масової інформації.</p> <p>8. Повторне звернення за отриманням індексу довіри після відмови у його отриманні допускається не раніше ніж через шість місяців з дня попереднього звернення.</p> <p>9. Безпідставне розміщення інформації про отримання індексу довіри або розміщення індексу після втрати ним чинності забороняється.</p>
<p>Стаття 24. Заборона цензури та заборона втручання в професійну діяльність журналістів і засобів масової інформації</p> <p>1. Забороняється цензура – будь-яка вимога, спрямована, зокрема, до журналіста, засобу масової інформації, його засновника (співзасновника), видавця, керівника,</p>	<p>Стаття 24. Заборона цензури та заборона втручання в професійну діяльність журналістів і суб'єктів у сфері медіа</p> <p>1. Забороняється цензура – будь-яка вимога, спрямована, зокрема, до журналіста, професійного журналіста, суб'єкта у сфері медіа, його засновника</p>

<p>розповсюджувача, узгоджувати інформацію до її поширення або накладення заборони чи перешкоджання в будь-якій іншій формі тиражуванню або поширенню інформації.</p> <p>...</p>	<p>(співзасновника), видавця, керівника, розповсюджувача, узгоджувати інформацію до її поширення або накладення заборони чи перешкоджання в будь-якій іншій формі тиражуванню або поширенню інформації.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Гарантії діяльності засобів масової інформації та журналістів</p> <p>1. Під час виконання професійних обов'язків журналіст має право здійснювати письмові, аудіо- та відеозаписи із застосуванням необхідних технічних засобів, за винятком випадків, передбачених законом.</p> <p>2. Журналіст має право безперешкодно відвідувати приміщення суб'єктів владних повноважень, відкриті заходи, які ними проводяться, та бути особисто прийнятим у розумні строки їх посадовими і службовими особами, крім випадків, визначених законодавством.</p>	<p>Стаття 25. Права та обов'язки журналістів та професійних журналістів</p> <p>1. Журналісти та професійні журналісти мають такі права:</p> <p>1) під час виконання професійних обов'язків здійснювати письмові, аудіо- та відеозаписи із застосуванням необхідних технічних засобів, за винятком випадків, передбачених законом;</p> <p>2) безперешкодно відвідувати відкриті заходи, які проводяться суб'єктами владних повноважень;</p>
<p>3. Журналіст має право не розкривати джерело інформації або інформацію, яка дозволяє встановити джерела інформації, крім випадків, коли його зобов'язано до цього рішенням суду на основі закону.</p> <p>4. Після пред'явлення документа, що засвідчує його професійну належність, працівник засобу масової інформації має право збирати інформацію в районах стихійного лиха, катастроф, у місцях аварій, масових</p>	<p>3) не розкривати джерело інформації або інформацію, яка дозволяє встановити джерела інформації, крім випадків, коли їх зобов'язано до цього рішенням суду на основі закону;</p>

<p>безпорядків, воєнних дій, крім випадків, передбачених законом.</p>	
<p>5. Журналіст має право поширювати підготовлені ним матеріали (фонограми, відеозаписи, письмові тексти тощо) за власним підписом (авторством) або під умовним ім'ям (псевдонімом).</p>	<p>4) поширювати підготовлені ними матеріали (фонограми, відеозаписи, письмові тексти тощо) за власним підписом (авторством) або під умовним ім'ям (псевдонімом);</p>
<p>6. Журналіст засобу масової інформації має право відмовитися від авторства (підпису) на матеріал, якщо його зміст після редакційної правки (редагування) суперечить його переконанням.</p>	<p>5) відмовитися від авторства (підпису) на матеріал, якщо його зміст після редакційної правки (редагування) суперечить його переконанням;</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>б) відмовитися від направлення чи виконання професійних завдань у зонах надзвичайних ситуацій, місцях проведення антитерористичних операцій та операції Об'єднаних сил.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Суб'єкт у сфері медіа у разі смерті журналіста надає його сім'ї матеріальну допомогу та допомогу в організації похорону. Витрати на похорон журналіста, який загинув при виконанні службових обов'язків, ритуальні послуги, спорудження надгробка здійснюються за рахунок суб'єкта у сфері медіа.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>2. Журналісти та професійні журналісти зобов'язані: 1) поважати права та законні інтереси фізичних та юридичних осіб;</p>

- 2) перевіряти достовірність створюваної та поширюваної ними інформації;**
- 3) створювати та поширювати лише ту інформацію, походження якої їм відомо, або, у разі необхідності, супроводжувати тексти відповідним застереженням, не перекривати факти та документи;**
- 4) вживати невідкладних заходів з уточнення підготовленої або поширеної ними інформації у разі виявлення неточностей;**
- 5) доводити до відома безпосереднього керівника або особи, що здійснює редакційний контроль поширювача масової інформації про можливість позовів та пред'явлення інших передбачених законом вимог у зв'язку з поширенням підготовленого ними матеріалу;**
- 6) відмовитися від виконання редакційного завдання, якщо воно не може бути виконане без порушення правил журналістської етики або законодавства;**
- 7) відмовитися від створення та поширення інформації, яка на їх думку містить ознаки дезінформації чи іншої недостовірної інформації;**
- 8) не розголошувати інформацію з обмеженим доступом, крім випадків отримання згоди від власника такої інформації або коли суспільний інтерес у поширенні такої інформації переважає**

	<p>шкоду від її розголошення;</p> <p>9) у разі звернення до журналіста або професійного журналіста особи, з питань пов'язаних із виконанням таким журналістом професійної діяльності, повідомити своє прізвище та ім'я, та пред'явити прес-карту або посвідчення журналіста, надавши можливість ознайомитися з викладеною в них інформацією, не випускаючи його з рук;</p> <p>10) працюючи в місцях збройних конфліктів, вчинення терористичних актів, масових заворушень, при ліквідації аварій або у місці катастроф, використовувати засоби індивідуального захисту та розміщувати на одязі розпізнавальний знак (напис "журналіст", "преса", "телебачення" або інший подібний напис);</p> <p>11) дотримуватися професійної етики журналістів;</p> <p>12) виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством.</p>
<p>7. Права та обов'язки журналіста, працівника засобу масової інформації, визначені цим Законом, поширюються на зарубіжних журналістів, працівників зарубіжних засобів масової інформації, які працюють в Україні.</p>	
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 26. Акредитація іноземних журналістів в Україні</p>

1. Права та обов'язки професійного журналіста, іншого працівника суб'єкта у сфері медіа, визначені статтею 25 та пунктами 1 і 2 частини першої статті 39 цього Закону, поширюються на іноземних журналістів, що законно перебувають на території України під час здійснення ними професійної діяльності та є акредитованими в порядку, передбаченому цією статтею.

2. Акредитація іноземних журналістів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інформаційного суверенітету України та інформаційної безпеки, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Для отримання акредитації журналіст, який не має права постійного проживання в Україні, подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інформаційного суверенітету України та інформаційної безпеки, заяву в електронній формі, до якої додаються:

1) електронна копія документу, що посвідчує особу та громадянство заявника, а також право на тимчасове перебування на території України (за необхідності);

2) електронна копія прес-карти, виданої іноземним суб'єктом у сфері медіа, або інший документ, що

підтверджує досвід співпраці із іноземним суб'єктом у сфері медіа не менше, ніж один рік;

3) заява про ознайомлення та згоду дотримуватись стандартів професійної етики журналістів в Україні.

Іноземні журналісти, які є громадянами держави-агресора повинні зазначити у заяві інформацію про подію в Україні, відвідання якої є метою отримання акредитації та строк запланованого перебування в Україні.

Якщо документи викладені іншою мовою, ніж українська чи англійська, додається також переклад таких документів на українську чи англійську мову. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інформаційного суверенітету України та інформаційної безпеки, розглядає заяву та подані іноземним журналістом документи протягом трьох робочих днів з дня їх надходження та за відсутності підстав, передбачених частиною четвертою цієї статті, здійснює акредитацію іноземного журналіста та включає інформацію до Реєстру акредитованих іноземних журналістів, порядок ведення якого затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Підставами для відмови у наданні та припинення раніше наданої акредитації іноземного журналіста є:

1) неподання документів або неповне подання

	<p>комплекту документів, передбачених частиною другою цієї статті, або їх невідповідність установленим законодавством України вимогам;</p> <p>2) отримання інформації про факт вчинення заявником суспільно небезпечного діяння, незалежно від території його вчинення, яке суперечить інтересам національної безпеки України, або поширення інформації, що містить ознаки пропаганди або виправдання чи закликів до тероризму, військової агресії проти України, виправдання окупації території України та захоплення влади, пропаганди чи виправдання культу насильства і жорстокості, расової, національної чи релігійної нетерпимості та дискримінації, дезінформації;</p> <p>3) отримання від Асоціації професійних журналістів України інформації про порушення іноземним журналістом стандартів професійної етики журналіста;</p> <p>4) якщо при в'їзді в Україну іноземець подав про себе завідомо неправдиві відомості або підроблені документи, в тому числі якщо паспортний документ іноземця, віза підроблені, зіпсовані чи не відповідають установленому зразку або належать іншій особі.</p> <p>5. Акредитація іноземних журналістів здійснюється</p>
--	--

	<p>безоплатно.</p> <p>6. У разі зміни даних, які подавались іноземним журналістом для отримання акредитації, такий журналіст зобов'язаний невідкладно повідомити про це центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інформаційного суверенітету України та інформаційної безпеки.</p> <p>7. Акредитація діє:</p> <p>для громадян держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором – протягом строку події, відвідання якої є метою отримання акредитації, але не більше п'ятнадцяти днів;</p> <p>для громадян інших країни – протягом одного року з дати отримання.</p> <p>У разі виявлення центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інформаційного суверенітету України та інформаційної безпеки, підстав, передбачених частиною п'ятою цієї статті, дія акредитації припиняється.</p> <p>8. Рішення про припинення або відмову в акредитації може бути оскаржене у судовому порядку.</p>
Стаття 26. Акредитація журналістів, працівників заєобів	Стаття 27. Акредитація суб'єктами владних

<p>масової інформації</p> <p>1. З метою створення сприятливих умов для здійснення журналістами, працівниками засобів масової інформації професійної діяльності суб'єкт владних повноважень може здійснювати їх акредитацію.</p> <p>Усі дії, пов'язані з акредитацією, мають ґрунтуватися на принципах відкритості, рівності, справедливості з метою забезпечення права громадськості на одержання інформації через засоби масової інформації. Відсутність акредитації не може бути підставою для відмови в допуску журналіста, працівника засобу масової інформації на відкриті заходи, що проводить суб'єкт владних повноважень.</p>	<p>повноважень професійних журналістів, працівників суб'єктів у сфері медіа</p> <p>1. З метою створення сприятливих умов для здійснення професійними журналістами та працівниками суб'єктів у сфері медіа (в тому числі операторами і фотокореспондентами), що працюють разом із професійним журналістом, професійної діяльності суб'єкт владних повноважень може здійснювати їх акредитацію на підставі правил, що мають бути публічно доступними.</p> <p>Усі дії, пов'язані з акредитацією, мають ґрунтуватися на принципах відкритості, рівності, справедливості з метою забезпечення права громадськості на одержання інформації через медіа. Відсутність акредитації не може бути підставою для відмови в допуску професійного журналіста, працівника суб'єкта у сфері медіа на відкриті заходи, що проводить суб'єкт владних повноважень.</p>
<p>2. Акредитація журналіста, працівника засобу масової інформації здійснюється безоплатно на підставі його заяви або подання засобу масової інформації.</p>	<p>2. Акредитація професійного журналіста, працівника суб'єкта у сфері медіа здійснюється безоплатно на підставі його заяви або подання суб'єкта у сфері медіа.</p>
<p>У заяві, поданій журналістом, працівником засобу масової інформації, зазначаються його прізвище, ім'я та по батькові, адреса, номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти (за наявності). До заяви додаються</p>	<p>У заяві, поданій професійним журналістом, працівником суб'єкта у сфері медіа, зазначаються його прізвище, ім'я та по батькові, адреса, номер засобу зв'язку, адреса електронної пошти (за наявності). До</p>

<p>копії документів, що посвідчують особу та засвідчують її професійну належність.</p>	<p>заяви додаються копії документів, що посвідчують особу та засвідчують її професійну належність.</p>
<p>У поданні засобу масової інформації зазначаються його повне найменування, дата і номер реєстрації, адреса, адреса електронної пошти (за наявності), номер засобу зв'язку, прізвище, ім'я та по батькові журналіста, працівника засобу масової інформації, щодо якого вноситься подання. До подання додаються копії документів, що посвідчують особу.</p>	<p>У поданні суб'єкта у сфері медіа зазначаються його повне найменування, дата і номер реєстрації, адреса, адреса електронної пошти (за наявності), номер засобу зв'язку, прізвище, ім'я та по батькові журналіста, працівника суб'єкта у сфері медіа, щодо якого вноситься подання. До подання додаються копії документів, що посвідчують особу.</p>
<p>В акредитації не може бути відмовлено в разі подання усіх документів, передбачених цією частиною. ...</p>	<p>В акредитації не може бути відмовлено в разі подання усіх документів та дотримання вимог, передбачених цією частиною. ...</p>
<p>4. Суб'єкти владних повноважень, що здійснили акредитацію журналістів, працівників засобів масової інформації, зобов'язані сприяти провадженню ними професійної діяльності; завчасно сповіщати їх про місце і час проведення сесій, засідань, нарад, брифінгів та інших публічних заходів; надавати їм інформацію, призначену для засобів масової інформації; а також сприяти створенню умов для здійснення запису і передачі інформації, проведення інтерв'ю, отримання коментарів посадових осіб. ...</p>	<p>4. Суб'єкти владних повноважень, що здійснили акредитацію професійних журналістів, працівників суб'єктів у сфері медіа, зобов'язані сприяти провадженню ними професійної діяльності; завчасно сповіщати їх про місце і час проведення сесій, засідань, нарад, брифінгів та інших публічних заходів; надавати їм інформацію, призначену для суб'єктів у сфері медіа; а також сприяти створенню умов для здійснення запису і передачі інформації, проведення інтерв'ю, отримання коментарів посадових осіб. ...</p>
<p>7. Суб'єкти владних повноважень, що акредитували журналіста, працівника засобу масової інформації, приймають рішення про припинення акредитації у разі:</p>	<p>7. Суб'єкти владних повноважень, що акредитували професійного журналіста, працівника суб'єкта у сфері медіа, приймають рішення про припинення акредитації</p>

<p>подання ним відповідної заяви; неодноразового грубого порушення ним обов'язків, визначених цією статтею; звернення засобу масової інформації, за поданням якого здійснена акредитація.</p>	<p>у разі: подання ним відповідної заяви; порушення ним обов'язків, визначених цією статтею, та правил професійної етики журналіста; звернення суб'єкта у сфері медіа, за поданням якого здійснена акредитація.</p>
<p>8. У рішенні про припинення акредитації зазначаються посадова особа чи службова особа (суб'єкт владних повноважень), яка прийняла відповідне рішення, дата прийняття рішення, підстава для прийняття рішення та порядок його оскарження. Письмове повідомлення про припинення акредитації видається або надсилається засобу масової інформації або журналістові, працівникові засобу масової інформації протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення.</p>	<p>8. У рішенні про припинення акредитації зазначаються посадова особа чи службова особа (суб'єкт владних повноважень), яка прийняла відповідне рішення, дата прийняття рішення, підстава для прийняття рішення та порядок його оскарження. Письмове повідомлення про припинення акредитації видається або надсилається суб'єкту у сфері медіа або журналістові, працівникові суб'єкта у сфері медіа протягом п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення.</p>
<p><i>Розділ відсутній</i></p>	<p>Розділ IV. САМОВРЯДУВАННЯ ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 28. Засади самоврядування журналістів</p> <p>1. Самоврядування журналістів – це гарантоване державою право журналістів самостійно вирішувати питання діяльності журналістів у порядку, визначеному цим Законом.</p> <p>2. Самоврядування журналістів ґрунтується на принципах виборності, гласності, обов'язковості для</p>

	<p>виконання професійними журналістами законних рішень органів самоврядування журналістів, прийнятих в межах наданих їм повноважень, підзвітності, заборони втручання органів самоврядування журналістів у професійну діяльність журналіста.</p> <p>3. Завданнями самоврядування журналістів є:</p> <ol style="list-style-type: none">1) забезпечення незалежності професійних журналістів, захист від втручання у здійснення законної журналістської діяльності;2) підтримання високого професійного рівня журналістів;3) створення сприятливих умов для здійснення журналістської діяльності;4) забезпечення прав та гарантій професійних журналістів;5) затвердження та забезпечення контролю за дотриманням професійної етики журналіста. <p>4. Журналісти здійснюють самоврядування через участь в Асоціації професійних журналістів України.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 29. Асоціація професійних журналістів України</p> <p>1. Асоціація професійних журналістів України (далі – Асоціація) є єдиною в Україні недержавною</p>

некомерційною професійною організацією журналістів, що утворюється та функціонує з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування журналістів.

2. Асоціація:

1) представляє членів Асоціації у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями;

2) захищає права професійних журналістів та забезпечує гарантії діяльності професійних журналістів в Україні;

3) затверджує Кодекс професійної етики журналіста, вносить в нього зміни та здійснює контроль за його дотримання;

4) розробляє та затверджує стандарти професійної етики журналістів та здійснює контроль за їх дотриманням членами Асоціації;

5) здійснює дисциплінарні провадження щодо професійних журналістів;

6) здійснює моніторинг дотримання професійними журналістами Кодексу професійної етики журналіста, а також надає відповідні висновки про дотримання професійними журналістами та

	<p>журналістами, стандартів професійної етики журналістів;</p> <p>7) забезпечує нагляд за дотриманням прав професійних журналістів під час проведення будь-яких слідчих дій щодо професійного журналіста або ж його затримання;</p> <p>8) приймає рішення щодо набуття, призупинення та припинення членства журналіста в Асоціації;</p> <p>9) створює та забезпечує ведення Єдиної електронної бази професійних журналістів;</p> <p>10) виконує інші функції відповідно до цього Закону та статуту.</p> <p>3. Асоціація утворюється установчими зборами журналістів (далі - установчі збори), на які делегуються по три журналіста від таких осіб або їх правонаступників:</p> <p>Всеукраїнської громадської організації “Національна асоціація медіа”;</p> <p>Асоціації “Індустріальний телевізійний комітет”;</p> <p>Української Асоціації Видавців Періодичної Преси;</p> <p>Публічного акціонерного товариства “Національна суспільна телерадіокомпанія України”;</p> <p>Всеукраїнської громадської асоціації “Комісія з журналістської етики”;</p>
--	--

	<p>Національної спілки журналістів України;</p> <p>юридичних осіб, що входять до системи державного іномовлення України.</p> <p>Делеговані журналісти мають відповідати вимогам до членів Асоціації та членів Ради журналістів України, передбачених цим Законом, крім вимоги викладеної у пункті першому частини третьої статті 33 цього Закону.</p> <p>Установчі збори правомочні у разі участі у них усіх делегатів не менше, ніж від п'яти суб'єктів, зазначених в частині третій цієї статті. Установчі збори приймають рішення двома третинами голосів присутніх на установчих зборах делегатів. Установчі збори затверджують першу редакцію статуту Асоціації, положення про Раду журналістів України, положення про Комітет професійної етики журналістів та Положення про порядок дисциплінарного провадження, обирають зі складу присутніх на засіданні перший склад органів Асоціації: сім членів Ради журналістів України, Голову Асоціації (далі - Голова) та сім членів Комітету професійної етики журналістів.</p> <p>4. Асоціація є юридичною особою та діє на підставі статуту у формі організації журналістського самоврядування. Перелік її органів та їх повноваження визначаються цим Законом та статутом Асоціації. Статут Асоціації є її установчим</p>
--	---

	<p>документом та затверджується установчими зборами.</p> <p>5. Брати участь у роботі органів Асоціації та бути обраними до їх складу можуть лише особи, які є членами Асоціації та відповідають вимогам визначеним цим Законом.</p> <p>6. Професійні журналісти беруть участь у самоврядуванні журналістів та управлінні Асоціацією через конференції журналістів регіону (Східного, Центрального, Столичного, Південного, Північного, Північно-західного і Західного регіонів) та З'їзд журналістів України, а також через виконавчі органи Асоціації: Раду журналістів України, Комітет професійної етики журналістів та регіональні ради журналістів.</p> <p>7. Регіональні ради журналістів діють на постійній основі та забезпечують здійснення функцій Асоціації на території відповідних областей:</p> <p>1) Східна регіональна рада журналістів: Донецька, Луганська, Полтавська та Харківська область, з місцезнаходженням у місті Харкові;</p> <p>2) Центральна регіональна рада журналістів: Дніпропетровська, Запорізька та Кіровоградська області, з місцезнаходженням у місті Дніпрі;</p> <p>3) Столична регіональна рада журналістів: Київська область та місто Київ, із місцезнаходженням у місті</p>
--	---

	<p>Києві;</p> <p>4) Південна регіональна рада журналістів: Автономна Республіка Крим і місто Севастополь, Миколаївська, Одеська та Херсонська області, з місцезнаходженням у місті Одесі;</p> <p>5) Північна регіональна рада журналістів: Сумська, Черкаська, Чернігівська області, з місцезнаходженням у місті Черкаси;</p> <p>6) Північно-західна регіональна рада журналістів: Вінницька, Волинська, Житомирська, Рівненська та Хмельницька області, з місцезнаходженням у місті Рівному;</p> <p>7) Західна регіональна рада журналістів: Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Тернопільська та Чернівецька області, з місцезнаходженням у місті Львові.</p> <p>8. Асоціація не може бути реорганізована чи ліквідована. Рішення Асоціації є обов'язковими до виконання всіма її членами.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 30. Конференція журналістів регіону</p> <p>1. Вищим органом журналістського самоврядування у Східному, Центральному, Столичному, Південному, Північному, Північно-західному, Західному регіонах є конференція журналістів регіону.</p>

2. Конференція журналістів регіону скликається регіональною радою журналістів не рідше одного разу на рік. Конференцію може бути скликано також за пропозицією не менш як однієї десятої від загальної кількості журналістів регіону або Ради журналістів України.

3. Про день, час і місце початку роботи конференції журналістів регіону та питання, що вносяться на її обговорення, регіональна рада повідомляє журналістів не пізніше, ніж за п'ятнадцять днів до дня початку роботи конференції.

4. Конференція журналістів регіону вважається повноважною, якщо в її роботі бере участь більше половини делегатів конференції.

5. До повноважень конференції журналістів регіону належать:

1) обрання голови та членів ради журналістів регіону, дострокове відкликання їх з посад;

2) обрання делегатів на З'їзд журналістів України;

3) обрання представника журналістів регіону до складу Ради журналістів України, дострокове відкликання його з посади;

4) розгляд та затвердження звіту регіональної ради журналістів, представників журналістів регіону у складі Ради журналістів України;

	<p>5) прийняття інших рішень відповідно до цього Закону та статуту Асоціації.</p> <p>6. Конференція журналістів регіону приймає рішення шляхом голосування більшістю голосів делегатів конференції, які беруть участь у її роботі.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 31. Регіональна рада журналістів</p> <p>1. У період між конференціями журналістів регіону функції журналістського самоврядування у регіоні виконує регіональна рада журналістів.</p> <p>2. Голова та члени регіональної ради журналістів обираються конференцією журналістів регіону з числа членів Асоціації, які беруть участь у відповідній конференції регіону, строком на п'ять років. Голова та члени регіональної ради журналістів мають відповідати вимогам до членів Ради журналістів України, передбачених цим Законом. Одна й та сама особа не може бути головою або членом регіональної ради журналістів два строки поспіль або бути одночасно головою або членом двох і більше регіональних рад журналістів. Кількість членів регіональної ради журналістів визначається конференцією журналістів регіону.</p> <p>3. На першому засіданні члени регіональної ради журналістів за пропозицією голови ради обирають зі свого складу заступника голови та секретаря ради.</p> <p>Голова, заступник голови, секретар, член</p>

регіональної ради журналістів можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням органу журналістського самоврядування, який їх обрав на посаду.

4. Регіональна рада журналістів:

1) представляє журналістів регіону;

2) складає порядок денний, скликає та забезпечує проведення конференції журналістів регіону;

забезпечує виконання рішень конференції журналістів регіону, здійснює контроль за їх виконанням;

3) здійснює інформаційно-методичне забезпечення професійних журналістів регіону, сприяє підвищенню їх кваліфікації;

4) сприяє забезпеченню гарантій професійної журналістської діяльності, захисту професійних і соціальних прав журналістів;

5) забезпечує в установленому порядку внесення відомостей до Єдиної електронної бази професійних журналістів;

6) виконує інші функції відповідно до цього Закону, статуту Асоціації, рішень конференції журналістів регіону, Ради журналістів України, З'їзду журналістів України.

5. Засідання регіональної ради журналістів є

	<p>повноважним, якщо в його роботі бере участь більше половини журналістів регіону, які є членами Асоціації. Регіональна рада журналістів приймає рішення шляхом голосування більшістю голосів від загальної кількості її членів.</p> <p>6. Голова, заступник голови, секретар регіональної ради журналістів можуть отримувати винагороду за свою роботу, розмір та порядок виплати якої встановлюються конференцією журналістів регіону.</p> <p>7. Повноваження і порядок роботи регіональної ради журналістів визначаються цим Законом, статутом Асоціації та положенням про регіональну раду журналістів, яке затверджується Радою журналістів України.</p> <p>8. Член Асоціації може брати участь в конференціях тільки від одного регіону.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 32. З'їзд журналістів України</p> <p>1. Вищим органом журналістського самоврядування України є З'їзд журналістів України.</p> <p>2. До складу З'їзду журналістів України входять делегати у кількості по одному делегату від кожних ста членів Асоціації в регіоні, які обираються конференціями журналістів регіону шляхом голосування простою більшістю голосів журналістів конференції журналістів регіону.</p>

3. З'їзд журналістів України скликається Радою журналістів України не рідше одного разу на три роки.

Позачерговий з'їзд журналістів України скликається Радою журналістів України у шістдесятити денний строк за ініціативою Ради журналістів України або на вимогу не менш як однієї десятої від загальної кількості членів Асоціації на дату звернення.

У разі якщо Рада журналістів України не скликає З'їзд журналістів України протягом шістдесятити днів з дня надходження пропозиції про скликання З'їзду, члени Асоціації, які підписали таку вимогу, приймають рішення про утворення організаційного бюро зі скликання З'їзду журналістів України. Організаційне бюро має право скликати та забезпечувати проведення З'їзду журналістів України, визначати особу, яка головує на засіданні З'їзду.

4. Про день, час і місце початку роботи З'їзду журналістів України та питання, що вносяться на його обговорення, делегати повідомляються не пізніш як за двадцять днів до дня початку роботи З'їзду.

5. З'їзд журналістів України є правомочним, якщо в ньому бере участь делегати не менше, ніж від п'яти регіонів.

	<p>6. З'їзд журналістів України:</p> <ol style="list-style-type: none">1) обирає Голову і заступників голови Ради журналістів України та достроково відкликає їх з посад;2) вносить зміни до статуту Асоціації;3) затверджує та вносить зміни до Кодексу професійної етики журналістів;4) затверджує та вносить зміни до положення про Раду журналістів України та про Комітет професійної етики журналістів;5) розглядає та затверджує звіти Ради журналістів України;6) затверджує регламент конференції журналістів регіону;7) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону та статуту Асоціації. <p>7. З'їзд журналістів України приймає рішення про сплату щорічних внесків журналістів на забезпечення реалізації журналістського самоврядування, визначає напрями їх використання та відповідальність за несплату внесків.</p> <p>8. Рішення З'їзду журналістів України приймаються простою більшістю голосів делегатів, що беруть участь у З'їзді, крім питань, визначених пунктами 1-4 частини шостої цієї статті, рішення за якими</p>
--	--

	<p>приймається не менше, ніж 75 відсотками голосів делегатів, що взяли участь у З'їзді.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 33. Рада журналістів України</p> <p>1. У період між З'їздами журналістів України функції журналістського самоврядування виконує Рада журналістів України.</p> <p>Повноваження і порядок роботи Ради журналістів України визначаються цим Законом та положенням про Раду журналістів України, що затверджується З'їздом журналістів України.</p> <p>Рада журналістів України підконтрольна і підзвітна З'їзду журналістів України.</p> <p>2. Рада журналістів України складається з семи членів, по одному представнику від кожного регіону, які обираються конференцією журналістів відповідного регіону, Голови та не більше двох заступників Голови, крім першого складу Ради журналістів України та першого Голови, які обираються на установчих зборах зі складу присутніх на установчих зборах.</p> <p>3. Члени Ради журналістів України, Голова та його заступники, крім вимог до членів Асоціації мають відповідати таким вимогам:</p> <p>1) бути членом Асоціації, мати бездоганну ділову репутацію та не притягатись до дисциплінарної</p>

	<p>відповідальності стосовно дотримання професійної етики протягом останніх шести місяців до дати обрання;</p> <p>2) протягом останніх п'яти років працюють журналістами на постійній основі на підставі трудового чи іншого договору з українським або іноземним суб'єктом у сфері медіа, крім суб'єктів у сфері медіа, що зареєстровані на території держави-агресора;</p> <p>3) 75 відсотків від сукупного доходу за останні п'ять років у вигляді заробітної плати та винагороди за цивільно-правовими договорами становить заробітна плата та винагорода за виконання роботи чи надання послуг зі збору, одержання, створення, редагування або поширення масової інформації.</p> <p>4) до дати обрання подати для опублікування на веб-сайті Асоціації декларацію, за формою декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.</p> <p>4. Голова та заступники Голови обираються на З'їзді журналістів України. Секретар Ради журналістів України обирається Радою журналістів України зі складу членів Ради журналістів України. Рада журналістів України може достроково відкликати з посади секретаря Ради.</p> <p>Рада журналістів України є повноважною за умови</p>
--	--

	<p>обрання не менше двох третин від її складу.</p> <p>5. Строк повноважень Голови, заступників голови, секретаря і членів Ради журналістів України становить три роки. Одна й та сама особа не може бути обрана Головою, заступником Голови, секретарем або членом Ради журналістів України два строки підряд.</p> <p>Голова, заступник Голови, секретар, член Ради журналістів України можуть бути достроково відкликані з посади. Голова, заступник Голови, секретар, член Ради журналістів України не можуть одночасно входити до складу регіональної ради журналістів.</p> <p>6. Рада журналістів України:</p> <ol style="list-style-type: none">1) складає порядок денний, забезпечує скликання та проведення З'їзду журналістів України;2) визначає порядок висування та обрання делегатів З'їзду журналістів України;3) забезпечує виконання рішень З'їзду журналістів України;4) здійснює організаційне, методичне, інформаційне забезпечення ведення Єдиної електронної бази професійних журналістів, здійснює контроль за діяльністю регіональної ради журналістів щодо внесення відомостей до Єдиної електронної бази
--	---

професійних журналістів та надання інформації з неї;

5) встановлює розмір та порядок сплати щорічних внесків членів Асоціації на забезпечення реалізації журналістського самоврядування, забезпечує їх розподіл і використання (якщо з'їздом журналістів України прийнято рішення про сплату щорічних внесків членів Асоціації на забезпечення реалізації журналістського самоврядування та визначено напрями їх використання);

6) сприяє діяльності регіональних рад журналістів, координує їх діяльність;

7) сприяє забезпеченню гарантій професійної журналістської діяльності, захисту професійних і соціальних прав професійних журналістів;

8) розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність регіональних рад журналістів;

9) переглядає рішення Комітету професійної етики журналістів;

10) забезпечує ведення офіційного вебсайту Асоціації;

11) виконує інші функції відповідно до цього Закону, Статуту Асоціації, положення про раду журналістів України та рішень З'їзду журналістів України.

7. Засідання Ради журналістів України скликаються Головою, а в разі його відсутності - одним із заступників голови не рідше одного разу на два

місяці. Засідання Ради журналістів України може бути також скликане за пропозицією не менш чотирьох членів Ради.

У разі якщо голова Ради журналістів України або його заступник не скликає засідання Ради протягом тридцяти днів з дня надходження пропозиції про скликання засідання, члени Ради журналістів України, які підписали таку пропозицію, приймають рішення про утворення організаційного бюро зі скликання Ради журналістів України. Організаційне бюро має право скликати та забезпечувати проведення засідань Ради, визначати особу, яка головує на засіданні Ради.

8. Засідання Ради журналістів України є повноважним, якщо на ньому присутні більше половини членів Ради. Рішення Ради журналістів України приймаються більшістю голосів від загальної кількості її членів. У разі рівного розподілу голосів членів Ради голос головуючого на засіданні є вирішальним.

9. Голова Ради журналістів України за посадою є головою Асоціації.

10. Голова Ради журналістів України представляє Раду журналістів України та Асоціацію в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед

	<p>громадянами.</p> <p>11. Голова Ради журналістів України забезпечує скликання та проведення засідань Ради журналістів України, розподіляє обов'язки між своїми заступниками, організовує роботу Ради журналістів України, розпоряджається коштами і майном Асоціації відповідно до статуту Асоціації, вчиняє інші дії, передбачені цим Законом, положенням про Раду журналістів України, статутом Асоціації, рішеннями Ради журналістів України і З'їзду журналістів України.</p> <p>12. Голова Ради журналістів України може отримувати винагороду у розмірі, встановленому З'їздом журналістів України</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 34. Комітет професійної етики журналістів</p> <p>1. Дисциплінарне провадження стосовно дотримання професійної етики журналістами та прийняття рішення про призупинення чи припинення членства в Асоціації здійснює Комітет професійної етики журналістів. Повноваження і порядок роботи Комітету професійної етики журналістів визначаються цим Законом та положенням про Комітет професійної етики журналістів, що затверджується З'їздом журналістів України.</p> <p>2. Комітет професійної етики журналістів підконтрольний і підзвітний З'їзду журналістів</p>

	<p>України.</p> <p>3. Комітет професійної етики журналістів складається з семи членів, по одному представнику від кожного регіону, які обираються конференцією журналістів відповідного регіону, крім першого складу Комітет професійної етики журналістів, який обирається на установчих зборах зі складу присутніх на установчих зборах.</p> <p>4. Члени Комітету професійної етики журналістів, крім вимог до членів Асоціації мають відповідати вимогам до членів Ради журналістів України.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 35. Фінансове забезпечення функціонування Асоціації</p> <p>1. Асоціація функціонує за рахунок:</p> <ul style="list-style-type: none">1) вступних внесків її членів;2) щорічних внесків її членів;3) добровільних внесків членів Асоціації, інших фізичних і юридичних осіб;4) інших джерел, не заборонених законом. <p>2. Розмір вступного та щорічних внесків не може перевищувати одного прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого законом на перше січня року, у якому здійснюється внесок. Розмір внесків членів Асоціації на забезпечення реалізації</p>

	<p>самоврядування журналістів визначається з урахуванням потреби покриття витрат на забезпечення діяльності Асоціації та є однаковим для всіх її членів.</p> <p>Для забезпечення прозорості своєї діяльності Асоціація періодично, але не рідше ніж раз на рік, оприлюднює на власному веб-сайті звіт про діяльність та фінансову звітність у порядку, передбаченому статутом.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 36. Членство в Асоціації</p> <p>1. Членом Асоціації можуть бути громадяни України та особи, які мають право постійного проживання в Україні, які:</p> <ul style="list-style-type: none">1) мають повну цивільну дієздатність;2) мають підтверджений досвід основної роботи журналістом на підставі трудового чи іншого договору з українським або іноземним суб'єктом у сфері медіа не менше, ніж три роки;3) приймають та зобов'язуються дотримуватись Кодексу професійної етики журналіста. <p>2. Членом Асоціації не можуть бути:</p> <ul style="list-style-type: none">1) іноземці та інші особи, які не мають права постійного проживання в Україні;

- 2) особи, внесені до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці або до яких застосовуються обмежувальні заходи (санкції) в Україні;**
- 3) особи, що мають непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення злочину середньої тяжкості, тяжкого, особливо тяжкого злочину;**
- 4) особи, членство в Асоціації яких припинено, - протягом трьох років з дня прийняття рішення про припинення членства такої особи;**
- 5) особи, що починаючи з 1 січня 2014 року співпрацювали або співпрацюють із суб'єктами у сфері медіа, до яких застосовуються обмежувальні заходи (санкції) в Україні, чи які вилучені з Переліку програм, зміст яких відповідає вимогам Європейської конвенції про транскордонне телебачення і ретрансляція яких на території України не обмежується;**
- 6) особи які працюють на посадах, зазначених у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України “Про запобігання корупції”, крім депутатів місцевих рад;**
- 7) особи з числа керівного складу політичних партій;**
- 8) які займали посади, передбачені пунктами 6 і 7, – протягом трьох років з моменту звільнення.**

- 3. Відмова у членстві в Асоціації особам, що відповідають вимогам частини першої цієї статті, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті, не допускається.**
- 4. Для набуття членства в Асоціації журналіст подає в регіональну раду заяву в письмовій або електронній формі разом з додатками, що підтверджують відповідність критеріям, встановленим в частині першій цієї статті. Подаючи заяву, журналіст підтверджує визнання і зобов'язується дотримуватись Кодексу професійної етики журналістів та надає згоду на збір та обробку персональних даних про нього Асоціацією.**
- 5. Порядок подання набуття, призупинення та припинення членства в Асоціації встановлюється Асоціацією.**
- 6. Член Асоціації набуває право голосу в конференції регіону та З'їзді журналістів Україна, а також право участі в роботі органів Асоціації після спливу шести місяців з дати його прийняття в члени Асоціації за умови відсутності дисциплінарних стягнень протягом останніх шести місяців.**
- 7. Журналісти, які є членами Асоціації, мають права та користуються гарантіями, передбаченими статтями 39 та 40 цього Закону. Журналісти, які не є членами Асоціації, журналісти, членство в Асоціації яких призупинено чи припинено, та іноземні**

	<p>журналісти не обмежені у правах збирати, одержувати та поширювати інформацію, проте не користуються гарантіями, встановленими цим Законом для професійних журналістів.</p>
	<p>Стаття 37. Припинення та призупинення членства в Асоціації</p> <p>1. Членство в Асоціації припиняється у разі:</p> <ol style="list-style-type: none">1) подання журналістом заяви про припинення членства в Асоціації;2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно журналіста за вчинення злочину середньої тяжкості, тяжкого чи особливо тяжкого злочину в Україні;3) накладення на журналіста дисциплінарного стягнення у вигляді припинення членства в Асоціації;4) визнання журналіста за рішенням суду недієздатним або обмежено дієздатним;5) визнання журналіста безвісно відсутнім або оголошення його померлим;6) смерті журналіста;7) надання недостовірних відомостей для набуття членства;8) виходу журналіста з громадянства України;

- 9) набуття журналістом, який є громадянином України, громадянства іншої держави;**
- 10) втрата права на постійне проживання в Україні;**
- 11) внесення журналіста до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці або застосування до нього обмежувальних заходів (санкцій) в Україні;**
- 12) співпраці із суб'єктами, визначеними в підпункті 5 частини другої статті 36 цього Закону.**
- 2. Датою припинення членства вважається:**
- 1) з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої цієї статті, - з дня подання до Асоціації відповідної заяви журналіста;**
- 2) з підстав, передбачених пунктами 2, 4 та 5 частини першої цієї статті, - з дня набрання законної сили відповідним рішенням суду;**
- 3) з підстав, передбачених пунктами 3, 7-12 частини першої цієї статті, - з дня прийняття рішення Асоціацією.**
- 3. Членство журналіста тимчасово призупиняється у разі:**
- 1) несплати членських внесків;**
- 2) початку роботи керівником політичної партії або на одній з посад, зазначених у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання**

	<p>корупції", крім депутата місцевої ради ;</p> <p>3) виїзду громадянина України журналіста на постійне проживання;</p> <p>4) накладення на журналіста дисциплінарного стягнення у вигляді призупинення членства в Асоціації.</p> <p>4. У разі роботи на одній з посад, зазначених у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції", журналіст зобов'язаний повідомити про це Асоціацію.</p> <p>5. Членство поновлюється з дня прийняття рішення Асоціацією за умови припинення дії обставин, що стали підставою для призупинення членства.</p> <p>У разі несплати членських внесків членство журналіста відновлюється з дати погашення заборгованості.</p> <p>6. У разі припинення членства в Асоціації та протягом строку призупинення членства журналіст не може брати участь у роботі органів Асоціації та її регіональних рад і втрачає право на гарантії, передбачені цим Законом.</p> <p>У разі припинення членства журналіста в Асоціації з підстав, передбачених пунктами 4, 5, 6 частини першої цієї статті, гарантії, що розповсюджуються на членів сім'ї журналіста – члена Асоціації</p>
--	---

	зберігаються за членами сім'ї такого журналіста.
	<p>Стаття 38. Єдина електронна база професійних журналістів та прес-картка</p> <p>1. Відомості про набуття членства в Асоціації, призупинення та припинення членства вносяться до Єдиної електронної бази професійних журналістів, порядок ведення якої встановлюється Радою журналістів України.</p> <p>2. Відомості Єдиної електронної бази професійних журналістів є закритою інформацією з метою забезпечення захисту професійних журналістів від незаконного переслідування та втручання в журналістську діяльність.</p> <p>3. Єдина електронна база професійних журналістів повинна забезпечувати можливість третім особам перевірити дійсність прес-картки та прізвище, ім'я, по-батькові та фото журналіста, якому її видано, через веб-сайт Асоціації або за допомогою інших електронних засобів.</p> <p>4. Членство в Асоціації, а також права та гарантії, передбачені цим Законом для професійних журналістів, підтверджується прес-карткою, що видається Асоціацією.</p> <p>5. Прес-карта журналіста видається на весь строк членства журналіста в Асоціації. Припинення або призупинення членства в Асоціації є підставою</p>

	<p>припинення чи призупинення дії прес-картки.</p> <p>6. Порядок видачі прес-карток, перелік даних, що має містити прес-картка визначаються Радою журналістів України.</p>
<i>Положення відсутнє</i>	Стаття 39. Права професійних журналістів
<i>Положення відсутнє</i>	1. Крім прав, передбачених статтею 25 цього Закону, члени Асоціації мають право:
<i>Положення відсутнє</i>	1) після пред'явлення прес-карти збирати інформацію в зонах надзвичайних ситуацій, в тому числі районах стихійного лиха, катастроф, у місцях аварій, масових безпорядків, місцях проведення антитерористичних операцій та операції Об'єднаних сил, воєнних дій, крім випадків, передбачених законом;
<i>Положення відсутнє</i>	2) на щорічну відпустку тривалістю 36 календарних днів за рахунок суб'єктів у сфері медіа;
<i>Положення відсутнє</i>	3) у разі поранення, контузії, каліцтва, одержаних під час виконання службових обов'язків у місцях надзвичайних подій, професійний журналіст, оператор та фотокореспондент, які працювали з таким журналістом, мають право на призначення дострокової пенсії за віком відповідно до Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”, але не раніше ніж за п'ять

	років до досягнення чоловіками - 60 років, жінками - 55 років, за наявності страхового стажу не менше 25 років - для чоловіків і не менше 20 років - для жінок;
<i>Положення відсутнє</i>	4) отримання з державного бюджету одноразової грошової допомоги в розмірі до 50 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб на час виплати цієї суми у разі поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного професійному журналісту під час виконання ним професійних обов'язків, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.
<i>Положення відсутнє</i>	3. У разі загибелі професійного журналіста під час виконання ним професійних обов'язків членам сім'ї загиблого, а в разі відсутності сім'ї - його батькам та утриманцям з державного бюджету виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 100 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб на час виплати цієї суми, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.
<i>Положення відсутнє</i>	Стаття 40. Гарантії при проведенні оперативно-розшукових заходів чи слідчих дій стосовно професійних журналістів 1. Проведення стосовно професійного журналіста оперативно-розшукових заходів чи слідчих (розшукових) дій здійснюється виключно на підставі судового рішення, ухваленого за клопотанням

Генерального прокурора, його заступників, прокурора Автономної Республіки Крим, області, міста Києва та міста Севастополя.

2. У разі проведення обшуку чи огляду місця роботи, житла, автомобіля, іншого володіння професійного журналіста, приміщень, де він здійснює журналістську діяльність, тимчасового доступу до речей і документів професійного журналіста слідчий суддя у своєму рішенні в обов'язковому порядку зазначає перелік речей, документів, що планується відшукати, виявити чи вилучити під час проведення слідчої дії чи застосування заходу забезпечення кримінального провадження, а також враховує інші вимоги цієї статті.

3. Під час проведення обшуку чи огляду місця роботи житла, автомобіля, іншого володіння професійного журналіста, приміщень, де він здійснює журналістську діяльність, тимчасового доступу до речей і документів професійного журналіста мають бути присутні члени Асоціації (не більше трьох членів) та залучений Асоціацією адвокат. Для забезпечення їх участі службова особа, яка буде проводити відповідну слідчу дію чи застосовувати захід забезпечення кримінального провадження, завчасно не менше ніж за 24 години до проведення слідчої дії повідомляє про час прибуття до слідчого підрозділу, що проводитиме таку дію, та його адресу регіональну раду журналістів за місцем проведення

	<p>процесуальної дії. Регіональна рада журналістів має право направити члена (ів) Асоціації та залучити адвоката.</p> <p>4. Члени Асоціації та залучений Асоціацією адвокат мають право ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення процесуальних дій, що зазначаються у протоколі.</p> <p>Неявка члена Асоціації або адвоката за умови належного повідомлення Асоціації не перешкоджає проведенню відповідної процесуальної дії.</p> <p>5. Повідомлення про підозру професійному журналісту у вчиненні кримінального правопорушення може бути здійснене виключно Генеральним прокурором, його заступником, прокурором Автономної Республіки Крим, області, міста Києва та міста Севастополя.</p> <p>6. Орган або посадові особи, які затримали професійного журналіста або застосували до нього запобіжний захід, зобов'язані негайно повідомити про це Асоціацію. У разі набуття статусу потерпілого або свідка у кримінальному провадженні професійний журналіст має право отримати безоплатну правову допомогу відповідно до законодавства.</p> <p>7. У разі, якщо шляхом погроз або інших</p>
--	---

	<p>протиправних дій щодо професійного журналіста або його сім'ї чиняться спроби вплинути на професійну діяльність журналіста, такий журналіст і члени його сім'ї мають право на особисту охорону та/або охорону житла відповідно до Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві».</p> <p>8. У разі, якщо правоохоронні органи та/або суд протягом розумного строку не забезпечили закінчення слідства у кримінальній справі, пов'язаній із здійсненням професійним журналістом його діяльності і у яких такий журналіст є потерпілим, держава відшкодовує такому журналісту як потерпілому у таких справах завдану матеріальну та моральну шкоду з державного бюджету.</p> <p>Розмір матеріальної та/або моральної шкоди встановлюється рішенням суду у результаті оскарження сторонами порушення вимоги здійснення слідства в розумний строк.</p> <p>Порядок виплати відшкодування встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p>
<i>Розділ відсутній</i>	Розділ V. ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЧЛЕНІВ АСОЦІАЦІЇ
<i>Положення відсутнє</i>	Стаття 41. Засади дисциплінарної відповідальності професійних журналістів

	<p>1. Професійного журналіста – члена Асоціації може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з підстав, передбачених цим Законом.</p> <p>2. Дисциплінарне провадження – процедура розгляду письмової скарги, яка містить відомості про наявність у діях професійного журналіста ознак дисциплінарного проступку.</p> <p>Дисциплінарне провадження стосовно професійного журналіста здійснюється Комітетом професійної етики журналіста.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 42. Підстави для притягнення професійного журналіста до дисциплінарної відповідальності</p> <p>1. Підставою для притягнення професійного журналіста до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.</p> <p>2. Дисциплінарним проступком професійного журналіста є:</p> <p>1) недотримання або неналежне виконання обов’язків професійного журналіста, встановлених цим Законом;</p> <p>2) порушення стандартів професійної етики журналіста;</p> <p>3) невиконання рішень Асоціації чи її регіональних</p>

	рад.
<i>Положення відсутнє</i>	Стаття 43. Види дисциплінарних стягнень, строк застосування дисциплінарних стягнень За вчинення дисциплінарного проступку до професійного журналіста може бути застосовано одне з таких дисциплінарних стягнень: 1) призупинення членства в Асоціації на строк від одного місяця до одного року; 2) припинення членства в Асоціації у разі наявності підстав визначених цим Законом.
<i>Положення відсутнє</i>	Стаття 44. Звернення стосовно поведінки професійного журналіста 1. Право на звернення до Комітету професійної етики журналістів щодо поведінки професійного журналіста, яка може бути підставою для дисциплінарної відповідальності, має будь-яка особа, якій стали відомі факти такої поведінки. 2. Не допускається зловживання правом на звернення до Комітету професійної етики журналістів щодо поведінки, у тому числі ініціювання питання про дисциплінарну відповідальність професійного журналіста без достатніх підстав, і використання зазначеного права як засобу тиску на такого професійного журналіста, у зв'язку зі здійсненням ним журналістської

	<p>діяльності.</p> <p>3. Дисциплінарну справу стосовно професійного журналіста не може бути порушено за зверненням, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку, а також за анонімним зверненням.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 45. Перевірка відомостей про дисциплінарний проступок професійного журналіста</p> <p>Звернення щодо поведінки професійного журналіста реєструється Комітетом професійної етики журналістів та опрацьовується не пізніше десяти робочих днів з дня його надходження.</p> <p>Комітет професійної етики журналістів проводить перевірку відомостей, викладених у зверненні, та звертається до професійного журналіста для отримання пояснень по суті порушених питань.</p> <p>Під час проведення перевірки члени Комітету професійної етики журналістів мають право опитувати осіб, яким відомі обставини вчинення діяння, що має ознаки дисциплінарного проступку, отримувати за письмовим запитом від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, керівників підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадських об'єднань, фізичних осіб необхідну для</p>

проведення перевірки інформацію, крім інформації з обмеженим доступом.

Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи, керівники підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань, фізичні особи, яким надіслано запит Комітету професійної етики журналістів, зобов'язані не пізніше десяти робочих днів з дня отримання запиту надати відповідну інформацію, копії документів.

За результатами перевірки відомостей члени Комітету професійної етики журналістів складають довідку, яка має містити викладення обставин, виявлених під час перевірки, висновки та пропозиції щодо наявності підстав для порушення дисциплінарної справи.

Звернення щодо дисциплінарного проступку професійного журналіста, довідка та всі матеріали перевірки розглядаються на засіданні Комітету професійної етики журналістів. Особливості дисциплінарного провадження, не передбачені цим Законом встановлюються у Положенні про дисциплінарне провадження, яке затверджується З'їздом журналістів, крім його першої редакції, яка затверджується установчими зборами з урахуванням вимог цього Закону.

<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 46. Порухення дисциплінарної справи</p> <p>1. За результатами розгляду звернення щодо дисциплінарного проступку професійного журналіста, довідки та матеріалів перевірки Комітетом професійної етики журналістів більшістю голосів членів, які беруть участь у її засіданні, вирішує питання про порушення або відмову в порушенні дисциплінарної справи стосовно професійного журналіста.</p> <p>2. Рішення про порушення дисциплінарної справи з визначенням місця, дня і часу її розгляду чи про відмову в порушенні дисциплінарної справи надсилається або вручається під розписку професійному журналісту та особі, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність професійного журналіста, протягом трьох робочих днів з дня прийняття такого рішення. До рішення про порушення дисциплінарної справи, яке надсилається або вручається професійному журналісту, додається довідка Комітету професійної етики журналістів, складена за результатами перевірки.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 47. Розгляд дисциплінарної справи</p> <p>1. Дисциплінарна справа стосовно професійного журналіста розглядається Комітетом професійної етики журналістів протягом тридцяти днів з дня її</p>

порушення.

2. Розгляд дисциплінарної справи здійснюється на засадах змагальності. Під час розгляду справи Комітет професійної етики журналістів заслуховує повідомлення представників Комітету професійної етики журналістів, які проводили перевірку, про результати перевірки, пояснення професійного журналіста, стосовно якого порушено дисциплінарну справу, особи, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність професійного журналіста, та пояснення інших заінтересованих осіб.

Професійний журналіст, стосовно якого порушено дисциплінарну справу, та особа, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність професійного журналіста, мають право надавати пояснення, ставити питання учасникам провадження, висловлювати заперечення, подавати докази на підтвердження своїх доводів, заявляти клопотання і відводи, користуватися правовою допомогою адвоката.

У разі неможливості з поважних причин брати участь у засіданні Комітету професійної етики журналістів професійний журналіст, стосовно якого розглядається справа, може надати по суті порушених питань письмові пояснення, які додаються до матеріалів справи. Письмові пояснення

	<p>оголошуються на засіданні Комітету професійної етики журналістів.</p> <p>Неявка професійного журналіста чи особи, яка ініціювала питання дисциплінарної відповідальності журналіста, на засідання Комітету професійної етики журналістів без поважних причин за умови наявності доказів завчасного повідомлення зазначених осіб про місце, день і час засідання не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи. У разі повторної неявки зазначених осіб на засідання Комітету професійної етики журналістів розгляд справи здійснюється за їх відсутності незалежно від причин неявки.</p> <p>3. Розгляд справи про дисциплінарну відповідальність професійного журналіста є відкритим. Результати та матеріали дисциплінарного провадження публікуються на офіційному вебсайті Асоціації з дотриманням законодавства про захист персональних даних.</p> <p>Під час засідання Комітету професійної етики журналістів ведеться протокол, який підписується головуючим та секретарем засідання.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 48. Прийняття рішення у дисциплінарній справі</p> <p>1. За результатами розгляду дисциплінарної справи Комітет професійної етики журналістів приймає рішення про притягнення професійного журналіста</p>

до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарного проступку і застосування до нього дисциплінарного стягнення або про закриття дисциплінарної справи. Рішення Комітету професійної етики журналістів приймається більшістю голосів від його загального складу, крім рішення про зупинення членства в Асоціації, яке приймається двома третинами голосів від його загального складу.

Рішення у дисциплінарній справі має бути вмотивованим. Під час обрання виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення проступку, його наслідки, особа професійного журналіста та інші обставини.

2. Рішення у дисциплінарній справі приймається за відсутності професійного журналіста, стосовно якого порушено дисциплінарну справу, та особи, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність професійного журналіста.

Рішення оголошується на засіданні Комітету професійної етики журналіста. Копія рішення надсилається або вручається під розписку професійному журналісту та особі, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність професійного журналіста, протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення.

Рішення Комітету професійної етики журналістів

	<p>може бути переглянуте Радою журналістів України за заявою Голови Асоціації, скаржника чи скаргою професійного журналіста, що має бути подана протягом десяти днів з дня винесення рішення. Перегляд рішення Радою журналістів України за скаргою професійного журналіста має бути завершений не пізніше ніж через 10 днів з дня надходження скарги.</p>
<i>Розділ відсутній</i>	Розділ VI. УПОВНОВАЖЕНИЙ З ПИТАНЬ ІНФОРМАЦІЇ
	<p>Стаття 49. Уповноважений з питань інформації</p> <p>1. З метою сприяння захисту прав громадян України і суспільства в цілому на доступ до достовірної, об'єктивної та повної інформації та захисту національного інформаційного простору України діє Уповноважений з питань інформації (далі – Уповноважений). Положення про Уповноваженого та його Представників затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Уповноважений є посадовою особою, статус якої визначається цим законом.</p> <p>Уповноважений здійснює свою діяльність незалежно від інших державних органів та посадових осіб. Діяльність Уповноваженого доповнює існуючі засоби захисту прав і свобод людини і громадянина, не відміняє їх і не тягне перегляду компетенції</p>

	<p>державних органів, які забезпечують захист і поновлення порушених прав і свобод.</p> <p>Уповноважений у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.</p> <p>3. Завданнями Уповноваженого є:</p> <ol style="list-style-type: none">1) захист національного інформаційного простору та суспільних інтересів від поширення дезінформації та недостовірної інформації;2) участь в формуванні та реалізації державної інформаційної політики та політики у сфері інформаційної безпеки;3) сприяння прозорості поширювачів масової інформації;4) забезпечення функціонування електронної системи довіри. <p>4. Основними принципами діяльності Уповноваженого є верховенство права, законність, об'єктивність та неупередженість, добросовісність, гласність та відкритість.</p> <p>5. З метою реалізації покладених на нього завдань Уповноважений має такі повноваження:</p>
--	---

	<ol style="list-style-type: none">1) подавати Кабінету Міністрів України пропозиції до законодавства стосовно забезпечення захисту національного інформаційного простору та недопущення розповсюдження дезінформації;2) скласти висновки про наявність ознак дезінформації;3) фіксувати поширення масової інформації за допомогою електронної системи довіри;4) звертатися із заявами про відповідь або про спростування дезінформації до поширювачів масової інформації;5) звертатись до відповідних осіб для встановлення ідентифікаційних даних поширювачів інформації, які не є суб'єктами у сфері медіа;6) узагальнювати результати розгляду заяв про відповідь та про спростування дезінформації та готувати аналітичні матеріали;7) публікувати на своєму офіційному вебсайті звіт про результати діяльності, в тому числі про заходи, що вжиті ним з метою захисту національного інформаційного простору;8) повідомляти органи державної влади про виявлення в діях поширювачів масової інформації ознак правопорушень, розгляд яких належить до їх компетенцій;
--	---

	<p>9) звертатися до суду із позовними заявами про визнання відповідної інформації дезінформацією, про відповідь або спростування дезінформації, про зобов'язання поширювача масової інформації виконати вимоги цього Закону;</p> <p>10) звертатися до суду із заявами про обмеження доступу до інформації, поширеної через мережу Інтернет або за допомогою сервісу обміну миттєвими повідомленнями або про обмеженням доступу до вебсторінки, вебсайту чи облікового запису сервісу обміну миттєвими повідомленнями, у випадках, встановлених цим Законом;</p> <p>11) звертатися до суду із заявою про накладення штрафів відповідно до цього Закону;</p> <p>12) звертатись до іноземних підприємств, установ та організацій, міжнародних організацій, іноземних судів та інших органів державної влади з метою захисту національного інформаційного простору України і встановлення ідентифікаційних даних поширювачів масової інформації, вжиття заходів щодо обмеження доступу до дезінформації, спростування дезінформації.</p> <p>6.В межах здійснення своїх повноважень Уповноважений має право:</p> <p>1) звертатися із запитам та одержувати в установленому порядку від центральних і місцевих</p>
--	---

органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, поширювачів масової інформації, інших підприємств, установ та організацій та фізичних осіб інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань, в тому числі інформацію з обмеженим доступом;

2) ознайомлюватись з документами, у тому числі тими, що містять інформацію з обмеженим доступом, за умови дотримання вимог законодавства, та отримання їх копій в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності, органах прокуратури, включаючи справи, які знаходяться в судах;

3) запрошувати посадових і службових осіб, громадян України, іноземців та осіб без громадянства для отримання від них усних або письмових пояснень щодо обставин, які перевіряються по справі;

4) створювати робочі групи, залучати представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, а також вчених та експертів, у тому числі іноземних, до вирішення питань, що належать до його компетенції;

5) брати участь у засіданнях колегій міністерств,

інших центральних і місцевих органів виконавчої влади під час розгляду питань, що належать до його компетенції;

6) скликати наради з питань, що належать до його компетенції;

7) звертатись до суду з питань, що належать до його повноважень;

8) брати участь з правом дорадчого голосу в засіданнях Кабінету Міністрів України під час розгляду питань, що належать до його компетенції.

7. За результатами здійснення своїх повноважень Уповноважений зобов'язаний у разі виявлення порушень законодавства з питань інформації, що містять ознаки кримінального правопорушення, негайно повідомляти про це відповідний орган досудового розслідування.

8. Уповноважений щороку готує і не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним, подає Кабінету Міністрів України та представляє громадськості річний публічний звіт про свою діяльність і про стан дотримання цього Закону та інформацією про стан виконання відповідних рекомендацій. Одночасно з поданням річного звіту Уповноважений розміщує його на своєму офіційному веб-сайті для відкритого доступу, в тому числі у формі відкритих даних відповідно до Закону України «Про доступ до

	<p>публічної інформації».</p> <p>9. Уповноважений здійснює свої повноваження безпосередньо або через своїх Представників. Для забезпечення діяльності Уповноваженого та його Представників Кабінетом Міністрів України створюється секретаріат. Положення про секретаріат затверджує Уповноважений.</p> <p>Представники Уповноваженого призначаються та звільняються Кабінетом Міністрів України за поданням Уповноваженого. Уповноважений здійснює контроль за виконанням повноважень його Представниками. На Уповноваженого та його Представників поширюються вимоги та обмеження, встановлені Законом України «Про запобігання корупції».</p> <p>10. Уповноважений та його Представники не є державними службовцями і на них не поширюється дія Закону України «Про державну службу».</p> <p>11. Уповноважений має печатку із зображенням малого Державного Герба України та своїм найменуванням.</p>
--	--

	<p>Стаття 50. Призначення та звільнення Уповноваженого</p> <p>1. Уповноваженого призначає на посаду та звільняє з посади Кабінет Міністрів України.</p> <p>Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, та керівник центрального органу виконавчої влади, що</p>

	<p>забезпечує формування державної політики у сфері інформаційного суверенітету України та інформаційної безпеки, подають Кабінету Міністрів України по одній кандидатурі на посаду Уповноваженого.</p> <p>2. Кандидатури на посаду Уповноваженого повинні бути подані не пізніше ніж за три місяці, що передують закінченню строку повноважень, на який було призначено Уповноваженого.</p> <p>У разі дострокового припинення повноважень Уповноваженого кандидатури подаються впродовж 30 днів з дня дострокового припинення.</p> <p>3. Кандидатом на посаду Уповноваженого може бути рекомендовано громадянина України віком не молодше 35 років на день подання, який має вищу освіту, володіє державною мовою та англійською мовою, має досвід правозахисної діяльності або досвід діяльності із захисту інформації та здатний за своїми діловими і моральними якостями, освітнім і професійним рівнями виконувати відповідні посадові обов'язки та протягом останніх п'яти років проживає в Україні.</p> <p>4. Кандидатом на посаду Уповноваженого не може бути рекомендовано особу, яка:</p> <ol style="list-style-type: none">1) має громадянство іншої держави;2) включена до списку осіб, які створюють загрозу національній безпеці України;
--	--

- 3) має не погашену або не зняту судимість за вчинення злочину, крім реабілітованої, або яка притягувалася до кримінальної, адміністративної, дисциплінарної або цивільно-правової відповідальності за вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення;**
- 4) співпрацювала чи співпрацює (за трудовим чи цивільно-правовим договором) починаючи з 1 січня 2014 року з суб'єктами у сфері медіа, щодо яких Україна в подальшому застосувала обмежувальні заходи (санкції) чи які вилучені з Переліку програм, зміст яких відповідає вимогам Європейської конвенції про транскордонне телебачення і ретрансляція яких на території України не обмежується, згідно з частиною першою статті 42 Закону України "Про телебачення і радіомовлення".**
- 5. Кабінет Міністрів України розглядає всі подані кандидатури на посаду Уповноваженого та ухвалює рішення щодо призначення кандидата на посаду протягом одного засідання, призначеного не пізніше 30 днів після спливу строку повноважень раніше призначеного Уповноваженого.**
- 6. Перед розглядом кожний із кандидатів на посаду Уповноваженого має право виступити перед членами Кабінету Міністрів України.**
- Кабінет Міністрів України ухвалює рішення стосовно призначення на посаду Уповноваженого відкритим голосуванням членів Кабінету Міністрів**

	<p>України особисто.</p> <p>Кабінет Міністрів України призначає на посаду Уповноваженого кандидата, який набрав найбільшу кількість голосів.</p> <p>Кабінет Міністрів України призначає Уповноваженого строком на п'ять років. Після закінчення цього строку повноваження Уповноваженого припиняються з моменту прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про призначення нового Уповноваженого. Особа може бути призначена на посаду Уповноваженого повторно. Особа не може обіймати посаду Уповноваженого втретє.</p> <p>7. Повноваження Уповноваженого припиняються Кабінетом Міністрів України достроково у разі:</p> <ol style="list-style-type: none">1) подання ним особистої заяви про складення повноважень Уповноваженого;2) наявності медичного висновку про неможливість виконувати обов'язки за станом здоров'я;3) порушення ним вимог щодо несумісності, передбачених частиною восьмою цієї статті;4) притягнення його до відповідальності за порушення вимог цього Закону;5) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;6) набрання законної сили рішенням суду про притягнення до відповідальності за вчинення
--	---

	<p>корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією;</p> <p>7) припинення його громадянства України;</p> <p>8) виявлення наявності у нього громадянства іншої держави;</p> <p>9) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим;</p> <p>10) його смерті.</p> <p>8. Уповноважений не може:</p> <p>1) працювати на посадах, визначених у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції";</p> <p>2) займатися іншою оплачуваною або підприємницькою діяльністю (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики зі спорту);</p> <p>3) співпрацювати з суб'єктами, стосовно яких засновані обмежувальні заходи (санкції) в Україні чи які вилучені з Переліку програм, зміст яких відповідає вимогам Європейської конвенції про транскордонне телебачення і ретрансляція яких на території України не обмежується;</p> <p>4) входити до складу органу управління чи наглядової ради підприємства або організації, що мають на меті одержання прибутку;</p> <p>5) бути членом політичної партії.</p>
--	--

	<p>Стаття 51. Секретаріат Уповноваженого з питань інформації</p> <p>1. Для забезпечення діяльності Уповноваженого утворюється секретаріат. Секретаріат Уповноваженого здійснює організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Уповноваженого.</p> <p>2. Структура секретаріату, розподіл обов'язків та інші питання щодо організації його роботи регулюються Положенням про секретаріат Уповноваженого, яке затверджує Уповноважений.</p> <p>Керівник та працівники секретаріату Уповноваженого є державними службовцями, призначаються на посаду та звільняються з посади в порядку, передбаченому Законом України "Про державну службу".</p>
	<p>Стаття 52. Співпраця з Уповноваженим</p> <p>Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, об'єднання громадян, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, посадові та службові особи та фізичні особи, до яких звернувся Уповноважений зобов'язані співпрацювати з ним і надавати йому необхідну допомогу, зокрема:</p> <p>1) забезпечувати доступ до матеріалів і документів, у тому числі до інформації з обмеженим доступом</p>

	<p>відповідно до порядку, передбаченого законодавством;</p> <p>2) надавати інформацію і давати пояснення стосовно обставин та фактів, що досліджуються Уповноваженим в межах його компетенції;</p> <p>3) з'являться до Уповноваженого за його запрошенням для надання інформації або пояснень стосовно обставин та фактів, що досліджуються Уповноваженим в межах його компетенції.</p>
<i>Положення відсутнє</i>	<p>Стаття 53. Міжнародне співробітництво в сфері інформаційних відносин</p> <p>Україна співпрацює з іншими державами в сфері інформаційних відносин, зокрема, щодо протидії транскордонним інформаційним загрозам та дезінформації.</p>
<i>Розділ перенесено</i>	РОЗДІЛ VII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
<i>Положення відсутнє</i>	<p>Стаття 54. Відшкодування моральної (немайнової) та матеріальної шкоди, заподіяної поширенням недостовірної інформації</p> <p>1. Автор і поширювач масової інформації несуть солідарну відповідальність за заподіяну ними, внаслідок поширення недостовірної інформації, моральну (немайнову) та матеріальну шкоду з урахуванням міри вини кожного відповідно до</p>

Цивільного кодексу України.

2. Якщо автор поширеної інформації невідомий або його особу та/чи місце проживання (місцезнаходження) неможливо встановити, а також коли інформація є анонімною, відповідальність за заподіяну внаслідок поширення цієї інформації несе поширювач такої інформації, в тому числі суб'єкт у сфері медіа, або, якщо особу поширювача встановити неможливо, особа, яка надала технологічну можливість та умови для поширення недостовірної інформації.

3. У разі розгляду судом спору щодо завданої моральної (немайнової) шкоди між журналістом та/або суб'єктом у сфері медіа як відповідачем та політичною партією, виборчим блоком, посадовою особою (посадовими особами), представником влади як позивачем суд вправі призначити компенсацію моральної (немайнової) шкоди лише за наявності наміру журналіста чи службових осіб суб'єкта у сфері медіа. Суд враховує наслідки використання позивачем можливостей позасудового, зокрема досудового спростування недостовірної інформації, відстоювання його честі і гідності, ділової репутації та врегулювання спору в цілому. З урахуванням зазначених обставин суд вправі відмовити у відшкодуванні моральної шкоди чи зменшити розмір її відшкодування.

Наміром журналіста та службової особи суб'єкта у

сфері медіа на розповсюдження недостовірної інформації є таке їх ставлення до поширення інформації, коли журналіст або службова особа суб'єкта у сфері медіа усвідомлювали недостовірність інформації та передбачали її суспільно небезпечні наслідки або можливість настання суспільно небезпечних наслідків.

4. Уповноважений обов'язково залучається третьою особою у судових спорах про спростування недостовірної інформації, поширеної масово.

5. Поширювач масової інформації та її автор звільняються від відповідальності у наступних випадках:

1) якщо ця інформація містилася в офіційних повідомленнях або одержана від органів державної влади, органів місцевого самоврядування у письмовій формі;

2) якщо ця інформація є дослівним цитуванням заяв і виступів (усних і письмових) посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України та у депутати рад усіх рівнів, кандидатів на посади сільських, селищних, міських голів під час виборчої кампанії;

3) якщо ця інформація розповсюджувалася без попереднього запису та містилася у виступах осіб, які

	<p>не є працівниками поширювача масової інформації.</p> <p>6. Журналіст звільняється від відповідальності за поширення недостовірної інформації, якщо суд встановить, що журналіст діяв добросовісно відповідно до вимог професійної етики журналіста та здійснював її перевірку.</p> <p>7. Спростування або здійснення права на відповідь є способом захисту порушеного права чи інтересу і не є різновидом відповідальності.</p>
	<p>Стаття 55. Порушення вимог щодо прозорості поширювачів масової інформації, що поширюють масову інформацію в мережі Інтернет або з використанням сервісу обміну миттєвими повідомленнями</p> <p>1. У разі відсутності ідентифікаційних даних поширювача масової інформації (власника вебсайту або вебсторінки або облікового запису на платформі спільного доступу до інформації чи сервісі обміну миттєвими повідомленнями), який не є зареєстрованим суб'єктом у сфері медіа, в тому числі коли на в публічних базах даних записів про доменні імена (WHOIS) відсутні відомості про власника вебсайту, Уповноважений має право звернутись до технічних посередників та адміністратора систем і реєстру доменних імен для отримання ідентифікаційних даних поширювача масової</p>

	<p>інформації, передбачених частиною другою статті 22 цього Закону.</p> <p>2. Власник вебсторінки, вебсайту, або облікового запису, або технічний посередник зобов'язаний невідкладно, не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту отримання запиту Уповноваженого, надати йому ідентифікаційні дані поширювача масової інформації або повідомити Уповноваженого про їх відсутність. Адміністратор систем і реєстру доменних імен повинен надати Уповноваженому відповідь у строк, встановлений у запиті, але не пізніше трьох робочих днів із дня надходження відповідного запиту.</p> <p>3. Якщо технічний посередник не надав у встановлений цим Законом строк інформацію на запит Уповноваженого щодо надання ідентифікаційних даних, суд, за заявою Уповноваженого, має право зобов'язати технічних посередників обмежити доступ до вебсторінки, вебсайту або облікового запису, власники яких порушили вимоги цього Закону щодо прозорості поширювача масової інформації.</p> <p>Доступ до вебсторінки, вебсайту чи облікового запису поновлюється технічним посередником за рішенням суду, який його обмежив на підставі заяви відповідного власника за умови виконання вимог Закону України «Про інформацію» і сплати штрафу..</p>
--	---

	<p>Стаття 55. Відповідальність за порушення вимог цього Закону</p> <p>1. У разі порушення вимог цього Закону суб'єкти інформаційних відносин несуть відповідальність за:</p> <p>1) поширення дезінформації, за умови добровільного спростування у порядку визначеному цим Законом, починаючи з третього факту розміщення дезінформації протягом одного року, тягне за собою накладення штрафу у розмірі однієї тисячі мінімальних заробітних плат за кожен випадок порушення;</p> <p>2) поширення дезінформації, за відсутності добровільного спростування у порядку визначеному цим Законом, тягне за собою накладення штрафу у розмірі дві тисячі мінімальних заробітних плат за кожен випадок поширення дезінформації;</p> <p>3) нерозміщення відповіді щодо дезінформації за заявою Уповноваженого або попередження про подачу заяви Уповноваженим про спростування дезінформації, тягне за собою накладення штрафу у розмірі двадцять мінімальних заробітних плат за перші десять днів нерозміщення у строки встановлені Законом України «Про інформацію» та одна мінімальна заробітна плата за кожен подальший день нерозміщення, починаючи із одинадцятого дня;</p>
--	---

- 4) розміщення суб'єктом у сфері медіа індексу довіри, за відсутності інформації про надання такого індексу на офіційному вебсайті Уповноваженого або після втрати таким індексом чинності, тягне за собою накладення штрафу у розмірі двадцять мінімальних заробітних плат за кожен випадок порушення (випадком порушення для друкованого медіа є кожен випуск, а для інших медіа кожен день порушення);**
- 5) зміна адреси розміщення матеріалу (гіперпосилання), щодо якого подану заяву Уповноваженого або незбереження первісного запису або примірника первісного матеріалу, у якому містилася інформація, щодо якої подано заяву Уповноваженим, протягом встановленого цим Законом строку - тягне за собою накладення штрафу у розмірі п'ять мінімальних заробітних плат за кожен випадок порушення;**
- б) ненадання у встановлений цим Законом строк відповіді на заяву чи запит Уповноваженого – тягне за собою накладення штрафу у розмірі п'ять мінімальних заробітних плат за кожен випадок порушення;**
- 7) у разі якщо під час розгляду справи за позовом фізичної або юридичної особи щодо спростування недостовірної інформації про таку особу, що її було поширено масово, судом буде встановлено недостовірність інформації щодо такої особи, суд**

	<p>постановляє рішення про накладення на поширювача (ів) масової інформації, штрафу у розмірі від десяти до ста мінімальних заробітних плат за кожен випадок порушення. Сума штрафів передається у встановленому порядку до Державного бюджету України.</p> <p>2. Штраф за порушення, передбачені у першому, третьому - шостому пунктах частини першої цієї статті накладається судом за заявою Уповноваженого.</p> <p>3. Штраф за порушення передбачений у другому пункті частини першої цієї статті накладається судом, що розглядає справу про надання права на відповідь або спростування дезінформації за заявою Уповноваженого, у разі задоволення заяви Уповноваженого.</p> <p>4. Не може бути притягнуто до відповідальності за поширення дезінформації особу, що добровільно поширила відповідь на дезінформацію за заявою Уповноваженого у встановленому цим Законом порядку.</p>
<p>Закон України «Про судовий збір» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 14, ст.87)</p>	
<p>Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору</p> <p>1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в</p>	<p>Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору</p> <p>1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в</p>

<p>усіх судових інстанціях звільняються:</p> <p>...</p> <p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>усіх судових інстанціях звільняються:</p> <p>...</p> <p>24) Уповноважений з питань інформації – у справах про притягнення до відповідальності за порушення Закону України «Про інформацію», за подання позовів стосовно відповіді чи спростування дезінформації, обмеження доступу до інформації або вебсайтів, вебсторінок, облікових записів.</p>
<p>Закон України "Про безоплатну правову допомогу" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577)</p>	
<p>Стаття 14. Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу</p> <p>1. Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:</p> <p>...</p> <p>13) особи, які постраждали від домашнього насильства або насильства за ознакою статі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.</p> <p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 14. Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу</p> <p>1. Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:</p> <p>...</p> <p>13) особи, які постраждали від домашнього насильства або насильства за ознакою статі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону;</p> <p>14) професійні журналісти - на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону з питань пов'язаних із здійсненням представництва їх інтересів у кримінальних справах з</p>

	<p>питань пов'язаних із здійсненням ними професійної діяльності.</p>
<p align="center">Закон України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 49, ст.2056)</p>	
<p>Стаття 3. Суб'єкти, на яких поширюється дія цього Закону</p> <p>1. Суб'єктами, на яких поширюється дія цього Закону, є:</p> <p>1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:</p> <p>а) Президент України, Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор, Голова Національного банку України, його перший заступник та заступник, член Ради Національного банку України, Голова та інші члени Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Уповноважений із захисту державної мови, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим;</p>	<p>Стаття 3. Суб'єкти, на яких поширюється дія цього Закону</p> <p>1. Суб'єктами, на яких поширюється дія цього Закону, є:</p> <p>1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:</p> <p>а) Президент України, Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор, Голова Національного банку України, його перший заступник та заступник, член Ради Національного банку України, Голова та інші члени Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Уповноважений із захисту державної мови, Уповноважений з питань інформації та його представники, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим;</p>

Закон України "Про державну службу"
(Відомості Верховної Ради, 2016 р., № 4, ст.43)

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

...

3. Дія цього Закону не поширюється на:

Положення відсутнє

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

...

3. Дія цього Закону не поширюється на:

8¹) Уповноваженого з питань інформації та його Представників;

Закону України "Про освіту"

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 38-39, ст.380)

Стаття 12. Повна загальна середня освіта

1. Метою повної загальної середньої освіти є всебічний розвиток, виховання і соціалізація особистості, яка здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, відповідальності, трудової діяльності та громадянської активності.

Досягнення цієї мети забезпечується шляхом формування ключових компетентностей, необхідних кожній сучасній людині для успішної життєдіяльності:

...

Стаття 12. Повна загальна середня освіта

1. Метою повної загальної середньої освіти є всебічний розвиток, виховання і соціалізація особистості, яка здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, відповідальності, трудової діяльності та громадянської активності.

Досягнення цієї мети забезпечується шляхом формування ключових компетентностей, необхідних кожній сучасній людині для успішної життєдіяльності:

...

підприємливість та фінансова грамотність;

<p>підприємливість та фінансова грамотність; <i>Положення відсутнє</i> інші компетентності, передбачені стандартом освіти. ...</p>	<p>медіаграмотність; інші компетентності, передбачені стандартом освіти. ...</p>
<p>Кодекс адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35 - 37, ст. 446)</p>	
<p>Стаття 22. Суд першої інстанції 2. Апеляційному адміністративному суду в апеляційному окрузі, що включає місто Київ, як суду першої інстанції підсудні справи щодо оскарження рішень, дій та бездіяльності Центральної виборчої комісії (окрім визначених частиною четвертою цієї статті), дій кандидатів на пост Президента України, їх довірених осіб.</p>	<p>Стаття 22. Суд першої інстанції 2. Апеляційному адміністративному суду в апеляційному окрузі, що включає місто Київ, як суду першої інстанції підсудні справи щодо оскарження рішень, дій та бездіяльності Центральної виборчої комісії (окрім визначених частиною четвертою цієї статті), дій кандидатів на пост Президента України, їх довірених осіб, а також справи за позовними та іншими заявами Уповноваженого з питань інформації.</p>
<p>Стаття 53. Участь у судовому процесі органів та осіб, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб 1. У випадках, встановлених законом, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, державні органи, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи можуть звертатися до адміністративного суду із позовними заявами в</p>	<p>Стаття 53. Участь у судовому процесі органів та осіб, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб 1. У випадках, встановлених законом, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Уповноважений з питань інформації, державні органи, органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи можуть звертатися до</p>

<p>інтересах інших осіб і брати участь у цих справах. При цьому Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, державні органи, органи місцевого самоврядування повинні надати адміністративному суду документи та інші докази, які підтверджують наявність визначених законом підстав для звернення до суду в інтересах інших осіб.</p> <p>2. ...</p> <p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>адміністративного суду із позовними заявами в інтересах інших осіб і брати участь у цих справах. При цьому Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, державні органи, органи місцевого самоврядування повинні надати адміністративному суду документи та інші докази, які підтверджують наявність визначених законом підстав для звернення до суду в інтересах інших осіб.</p> <p>2. ...</p> <p>2-1. З метою захисту права суспільства на отримання достовірної інформації Уповноважений з питань інформації має право особисто або через представника звертатися до адміністративного суду з позовними та іншими заявами, брати участь у розгляді справ за його позовом (заявою), подавати апеляційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 285⁻¹. Особливості провадження у справах про поширення дезінформації та обмеження доступу до інформації</p> <p>1. Право звернення до суду з питань реалізації права на відповідь чи спростування дезінформації та інших порушень Закону України "Про інформацію" має Уповноважений з питань інформації і його представники.</p>

2. Позовні та інші заяви у справах, визначених цією статтею, підсудні Апеляційному адміністративному суду в апеляційному окрузі, що включає місто Київ як суду першої інстанції, Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду розглядає справи за позовними заявами та заявами Уповноваженого з питань інформації як суд апеляційної інстанції.

3. Заява Уповноваженого з питань інформації з питань передбачених частиною шостою, сьомою цієї статті може бути подана до суду протягом тридцяти днів з моменту першого звернення Уповноваженого з питань інформації до поширювача масової інформації або технічного посередника, в тому числі за допомогою електронної системи довіри.

Заява Уповноваженого з питань інформації з питань передбачених частиною восьмою цієї статті може бути подана протягом шести місяців з дати виявлення порушення, що, зокрема, може бути підтверджено даними електронної системи довіри.

Позовна заява Уповноваженого з питань інформації з питань визначених у пункті дев'ятому цієї статті може бути подана до суду протягом одного року з моменту направлення до поширювача масової інформації заяви про відповідь або спростування, в тому числі за допомогою електронної системи довіри.

Заява Уповноваженого з питань інформації з питань

визначених у пункті десятому цієї статті може бути подано протягом трьох років з моменту фіксації Уповноваженим з питань інформації факту поширення оспорюваної інформації, в тому числі за допомогою електронної системи довіри.

4. Справи за заявою Уповноваженого з питань інформації, у випадках передбачених частинами шостою та сьомою цієї статті підлягають вирішенню судом першої інстанції у триденний строк з дня надходження заяви. Оскарження рішення суду у справах за питань передбачених частиною шостою та сьомою цієї статті не перешкоджає його виконанню.

Справи за позовною заявою (заявою) Уповноваженого з питань інформації у випадках визначених частинами восьмою, дев'ятою та десятою цієї статті підлягають розгляду судом першої інстанції протягом шести місяців з дня подання позовної заяви (заяви) Уповноваженим з питань інформації. Суд апеляційної інстанції розглядає справу протягом тридцяти днів з моменту надходження апеляційної скарги.

5. Суд зупиняє провадження у справах визначених частинами восьмою, дев'ятою та десятою цієї статті при настанні обставин визначених у пунктах першому, другому, третьому та п'ятому частини першої статті 236 цього Кодексу. Суд має право зупинити провадження у випадках визначених

пунктами першим, третім, шостим, сьомим, восьмим частини другої статті 236 цього Кодексу. У справах визначених частинами шостою та сьомою цієї статті, зупинення розгляду не допускається.

6. Уповноважений з питань інформації звертається до суду із заявою про обмеження доступу до інформації, поширеної через мережу Інтернет або за допомогою сервісу обміну миттєвими повідомленнями, у разі несвоєчасної відповіді або відсутності відповіді на заяву про відповідь або заяву про спростування, що подано Уповноваженим з питань інформації.

У разі задоволення заяви суд, постановляє ухвалу про обмеження доступу до інформації.

За заявою відповідного власника, суд може зобов'язати поновити доступ до інформації, у разі встановлення виконання такою особою вимог Уповноваженого з питань інформації щодо здійснення відповіді або розміщення повідомлення про надходження заяви Уповноваженого з питань інформації, відповідно до вимог Закону України "Про інформацію" та сплати штрафу передбаченого Законом України "Про інформацію".

7. Уповноважений звертається до суду із заявою про обмеження доступу до вебсторінки, вебсайту чи облікового запису або інформації у мережі Інтернет або поширеної за допомогою сервісу обміну

	<p>миттєвими повідомленнями у разі відсутності ідентифікаційних даних їх власника, передбачених Законом України "Про інформацію".</p> <p>У разі задоволення заяви суд постановляє ухвалу про зобов'язання відповідного постачальника послуг хостингу, провайдера платформ спільного доступу до інформації чи провайдера сервісу обміну миттєвими повідомленнями або іншого технічного посередника, обмежити доступ до вебсторінки, вебсайту, облікового запису або інформації у мережі Інтернет або у сервісі обміну миттєвими повідомленнями.</p> <p>За заявою власника суд може зобов'язати поновити доступ до вебсторінки, вебсайту, облікового запису або інформації у мережі Інтернет або у сервісі обміну миттєвими повідомленнями у разі встановлення усунення порушення вимог Закону України "Про інформацію" стосовно ідентифікаційних даних та сплати штрафу передбаченого Законом України "Про інформацію".</p> <p>8. Уповноважений з питань інформації має право звернутися до суду із заявою про накладення штрафу у випадках, встановлених Законом України "Про інформацію". Суд накладає штраф у разі встановлення відповідного порушення Закону України "Про інформацію".</p> <p>9. Уповноважений з питань інформації має право звернутися до суду з позовною заявою про відповідь</p>
--	---

	<p>чи про спростування дезінформації та накладення штрафу за порушення Закону України «Про інформацію» у разі відмови у задоволенні відповідної заяви Уповноваженого з питань інформації поширювачем масової інформації.</p> <p>У разі задоволення позовної заяви суд визнає відповідну інформацію дезінформацією та зобов'язує відповідного поширювача здійснити відповідь на дезінформацію чи спростування дезінформації разом із обмеженням доступу до дезінформації . У разі встановлення судом порушення вимог Закону України "Про інформацію" суд накладає на порушника штраф у розмірі встановленому Законом України "Про інформацію".</p> <p>10. У разі відсутності ідентифікаційних даних поширювача масової інформації Уповноважений з питань інформації звертається до суду із заявою про визнання факту поширення дезінформації. У разі задоволення заяви суд визнає факт поширення дезінформації разом із обмеженням доступу до дезінформації або без такого.</p>
<p style="text-align: center;">Кримінальний процесуальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88)</p>	
<p>Розділ III. ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ</p>	<p>Розділ III. ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ</p>

<p>Стаття 214. Початок досудового розслідування</p> <p>8. Відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368⁻³, частинами першою і другою статті 368⁻⁴, статтями 369, 369⁻², 436, 437, 438, 442, 444, 447 Кримінального кодексу України, або від імені такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 258-258⁻⁵ Кримінального кодексу України. Про внесення відомостей слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну особу. Провадження щодо юридичної особи здійснюється одночасно з відповідним кримінальним провадженням, у якому особі повідомлено про підозру.</p>	<p>Стаття 214. Початок досудового розслідування</p> <p>8. Відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 114⁻², 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368⁻³, частинами першою і другою статті 368⁻⁴, статтями 369, 369⁻², 436, 437, 438, 442, 444, 447 Кримінального кодексу України, або від імені такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 258-258⁻⁵ Кримінального кодексу України. Про внесення відомостей слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну особу. Провадження щодо юридичної особи здійснюється одночасно з відповідним кримінальним провадженням, у якому особі повідомлено про підозру.</p>
<p>Стаття 216. Підслідність</p> <p>2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110⁻², 111, 112, 113, 114, 114⁻¹, 201, 201⁻¹, 258-258⁻⁵, 265⁻¹, 305, 328, 329, 330, 332⁻¹, 332⁻², 333, 334, 359, 422, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу</p>	<p>Стаття 216. Підслідність</p> <p>2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110⁻², 111, 112, 113, 114, 114⁻¹, 114⁻², 201, 201⁻¹, 258-258⁻⁵, 265⁻¹, 305, 328, 329, 330, 332⁻¹, 332⁻², 333, 334, 359, 422, 436, , 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу</p>

<p>України. ...</p>	<p>України. ...</p>
<p>Стаття 297⁻¹. Загальні положення спеціального досудового розслідування</p> <p>2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110⁻², 111, 112, 113, 114, 114⁻¹, 115, 116, 118, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258⁻¹, 258⁻², 258⁻³, 258⁻⁴, 258⁻⁵, 348, 364, 364⁻¹, 365, 365⁻², 368, 368⁻², 368⁻³, 368⁻⁴, 369, 369⁻², 370, 379, 400, 436, 436⁻¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук. Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності або оголошені у міждержавний та/або міжнародний розшук, та вони розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно</p>	<p>Стаття 297⁻¹. Загальні положення а</p> <p>2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110⁻², 111, 112, 113, 114, 114⁻¹, 114⁻², 115, 116, 118, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258⁻¹, 258⁻², 258⁻³, 258⁻⁴, 258⁻⁵, 348, 364, 364⁻¹, 365, 365⁻², 368, 368⁻², 368⁻³, 368⁻⁴, 369, 369⁻², 370, 379, 400, 436, 436⁻¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук. Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності або оголошені у міждержавний та/або міжнародний розшук, та вони розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та</p>

<p>вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.</p>	<p>судового розгляду.</p>
<p>Стаття 335. Зупинення судового провадження</p> <p>1. ...</p>	<p>Стаття 335. Зупинення судового провадження</p> <p>1. ...</p> <p>2. У разі звернення Верховного Суду до Європейського суду з прав людини із запитом про надання консультативного висновку з принципів питань, що стосуються тлумачення або застосування прав і свобод, визначених Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод або протоколами до неї, судові провадження у справі підлягає зупиненню до одержання відповіді Європейського суду з прав людини на такий запит.</p>
<p>Стаття 424. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку</p> <p>Вирок суду першої інстанції на підставі угоди після його перегляду в апеляційному порядку, а також судові рішення суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на такий вирок можуть бути оскаржені в касаційному порядку:</p> <p>...</p> <p><i>Положення відсутні</i></p>	<p>Стаття 424. Судові рішення, які можуть бути оскаржені в касаційному порядку</p> <p>Вирок суду першої інстанції на підставі угоди після його перегляду в апеляційному порядку, а також судові рішення суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на такий вирок можуть бути оскаржені в касаційному порядку:</p> <p>...</p> <p>4) засудженим, його захисником, законним представником, прокурором у справах щодо вчинення злочину, передбаченого статтею 114²</p>

	Кримінального кодексу України.
<p>Стаття 434. Касаційний розгляд</p> <p>...</p> <p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>Стаття 434. Касаційний розгляд</p> <p>...</p> <p>3⁻¹. Якщо під час розгляду справи виявлена складність щодо тлумачення чи визначення порядку реалізації прав і свобод, закріплених у Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та протоколах до неї, котрі є предметом розгляду, касаційна інстанція, з власної ініціативи, може постановити ухвалу про звернення до Європейського суду з прав людини з проханням надати консультативний висновок. В ухвалі обґрунтовується необхідність такого звернення, додається інформація про правове регулювання та фактичні дані щодо правовідносин котрі є предметом розгляду.</p> <p>У справах щодо притягнення до кримінальної відповідальності за злочини, передбачені статтею 114⁻² Кримінального кодексу України, про звернення до Європейського суду з прав людини з проханням надати консультативний висновок є обов'язковим.</p>
<p>Стаття 480. Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження</p> <p>1. Особливий порядок кримінального провадження застосовується стосовно:</p>	<p>Стаття 480. Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження</p> <p>1. Особливий порядок кримінального провадження застосовується стосовно:</p>

<p>...</p> <p>10) Голови Національного агентства з питань запобігання корупції, його заступника;</p>	<p>...</p> <p>10) Голови Національного агентства з питань запобігання корупції, його заступника;</p> <p>11) професійного журналіста.</p>
<p>Стаття 481. Повідомлення про підозру</p> <p>1. Письмове повідомлення про підозру здійснюється:</p> <p>1) адвокату, депутату місцевої ради, депутату Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільському, селищному, міському голові - Генеральним прокурором, його заступником, керівником регіональної прокуратури в межах його повноважень; ...</p>	<p>Стаття 481. Повідомлення про підозру</p> <p>1. Письмове повідомлення про підозру здійснюється:</p> <p>1) адвокату, депутату місцевої ради, депутату Верховної Ради Автономної Республіки Крим, професійному журналісту, сільському, селищному, міському голові - Генеральним прокурором, його заступником, керівником регіональної прокуратури в межах його повноважень; ...</p>
<p>Стаття 483. Інформування державних та інших органів чи службових осіб</p> <p>1. Про застосування запобіжного заходу, ухвалення вироку повідомляються:</p> <p>1) щодо адвокатів - відповідні органи самоврядування адвокатів;</p> <p>2) щодо інших категорій осіб, передбачених статтею 480 цього Кодексу, - органи і службові особи, які їх обрали або призначили чи відповідають за заміщення їхніх посад.</p>	<p>Стаття 483. Інформування державних та інших органів чи службових осіб</p> <p>1. Про застосування запобіжного заходу, ухвалення вироку повідомляються:</p> <p>1) щодо адвокатів - відповідні органи самоврядування адвокатів;</p> <p>2) щодо професійних журналістів – Асоціацію професійних журналістів України;</p> <p>3) щодо інших категорій осіб, передбачених статтею 480 цього Кодексу, - органи і службові особи, які їх обрали або призначили чи відповідають за заміщення їхніх</p>

	посад.
<p>Закон України "Про Службу безпеки України " (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст.382)</p>	
<i>Положення відсутнє</i>	<p>Розділ IV. ПОВНОВАЖЕННЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ</p> <p>Стаття 24. Обов'язки Служби безпеки України</p> <p>Служба безпеки України відповідно до своїх основних завдань зобов'язана:</p> <p>10⁻¹) сприяти Уповноваженому з питань інформації в отриманні доказів порушення поширювачами масової інформації Закону України "Про інформацію", в тому числі у випадках поширення дезінформації;</p>
<p>Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст.131)</p>	
Розділ XIV ⁻¹ .ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	Розділ XIV ⁻¹ .ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ
Стаття 96 ⁻³ . Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру	Стаття 96 ⁻³ . Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру
1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є:	1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є:

<p>...</p> <p>4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою – четвертою статті 159⁻¹, статтями 160, 260, 262, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу.</p>	<p>...</p> <p>4) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 113, 114², 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159⁻¹, статтями 160, 258², 258⁵, 259, 260, 262, 295, 300, 436, , 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу.</p>
<p>2. Злочини, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою – четвертою статті 159⁻¹, статтями 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368⁻³, частинами першою і другою статті 368⁻⁴, статтями 369, 369⁻², 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.</p>	<p>2. Злочини, передбачені статтями 109, 110, 110², 113, 114², 146, 147, частинами другою – четвертою статті 159⁻¹, статтями 160, 209, 258², 258⁵, 259, 260, 262, 295, 300, 306, частинами першою і другою статті 368⁻³, частинами першою і другою статті 368⁻⁴, статтями 369, 369⁻², 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.</p>
<p>Розділ І. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ</p>	<p>Розділ І. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ</p>
<p>Стаття 109. Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади</p> <p>1. Дії, вчинені з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення</p>	<p>Стаття 109. Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади</p> <p>1. Дії, вчинені з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення</p>

<p>державної влади, а також змова про вчинення таких дій, -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>2. Публічні заклики до насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або до захоплення державної влади, а також розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, -</p> <p>караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені особою, яка є представником влади, або повторно, або організованою групою, або з використанням засобів масової інформації, -</p> <p>караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк з конфіскацією майна або без такої.</p>	<p>державної влади, а також змова про вчинення таких дій, -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>2. Публічні заклики до насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або до захоплення державної влади, а також розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, -</p> <p>караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені особою, яка є представником влади, або повторно, або організованою групою, або з використанням медіа чи інших засобів розповсюдження масової інформації, -</p> <p>караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк з конфіскацією майна або без такої.</p>
<p>Стаття 110. Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України</p> <p>1. Умисні дії, вчинені з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, -</p>	<p>Стаття 110. Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України</p> <p>1. 1. Умисні дії, вчинені з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також публічні заклики чи розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій або публічним виправданням</p>

<p>караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з конфіскацією майна або без такої.</p>	<p>таких дій, - караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з конфіскацією майна або без такої.</p>
<p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені особою, яка є представником влади, або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або поєднані з розпалюванням національної чи релігійної ворожнечі, -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна або без такої.</p>	<p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені особою, яка є представником влади або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або з використанням медіа чи інших засобів розповсюдження масової інформації, або поєднані з розпалюванням національної чи релігійної ворожнечі, -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 110². Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України</p>	<p>Стаття 110². Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України</p>
<p>1. Фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.</p>	<p>1. Фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та дій із розповсюдження матеріалів із публічними закликами до вчинення таких дій або публічним виправданням таких дій, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з</p>

	конфіскацією майна.
<p>2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.</p>	<p>2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.</p>
<p>Примітка. 1. Фінансуванням дій, передбачених у цій статті, є дії, вчинені з метою їх фінансового або матеріального забезпечення.</p> <p>2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України, визнається вчиненим у великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Примітка. 1. Фінансуванням дій, передбачених у цій статті, є дії, вчинені з метою їх фінансового або матеріального забезпечення.</p> <p>2. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, а також зміни меж території або державного кордону України або дій із розповсюдження матеріалів із публічними закликами до вчинення таких дій або публічним виправданням таких дій, визнається вчиненим у великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>3. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України, визнається вчиненим в</p>	<p>3. Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, а також зміни меж території або державного кордону України або дій із</p>

<p>особливо великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>розповсюдження матеріалів із публічними закликами до вчинення таких дій або публічним виправданням таких дій визнається вчиненим в особливо великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Положення відсутнє</p>	<p>Стаття 114². Поширення дезінформації</p> <p>1. Систематичне умисне масове розповсюдження завідомо недостовірних повідомлень про факти, події або явища, що становить загрозу національній безпеці, громадській безпеці, територіальній цілісності, суверенітету, обороноздатності України, права українського народу на самовизначення, життя та здоров'я громадян, стану довкілля протягом періоду відсутності повного контролю України за державним кордоном України, -</p> <p>карається штрафом від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами строком від одного до двох років.</p> <p>2. Систематичне умисне масове розповсюдження завідомо недостовірних повідомлень про факти, події або явища, що становить загрозу національній безпеці, громадській безпеці, територіальній цілісності, суверенітету, обороноздатності України, права українського народу на самовизначення, життя</p>

	<p>та здоров'я громадян, стану довкілля вчинене з використанням комп'ютерних програм, призначених для автоматичного масового розповсюдження інформації (ботів), або спеціально організованої системи (групи) облікових записів або користувачів інформаційних послуг або засобів умисного фальшування (підробки) джерел інформації, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років</p> <p>3.Фінансування дій, передбачених частиною першою або другою цієї статті, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами першою-третьою цієї статті, вчиненні повторно або організованою групою осіб, або якщо вони призвели до тяжких наслідків чи спричинили матеріальну шкоду у великому розмірі,</p> <p>караються позбавленням волі строком від п'яти до семи років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю або без такого.</p> <p>Примітка 1. У статтях 109, 110, 110⁻², 114⁻², 238, 258⁻², 258⁻⁵, 295, 300, 436 цього Кодексу масовим розповсюдженням інформації або розповсюдження за допомогою засобів розповсюдження масової інформації є поширення інформації через медіа або</p>
--	---

	<p>інші засоби з доступом для необмеженого чи невизначеного кола осіб або з можливістю одержання доступу будь-якій особі з будь-якого місця і у будь-який час за власним вибором, в тому числі за згодою чи дозволом відповідного поширювача масової інформації.</p> <p>2. Систематичним є вчинене більше ніж тричі протягом одного року поширення завідомо недостовірних повідомлень про факти, події або явища, що становить загрозу національній безпеці, громадській безпеці, територіальній цілісності, суверенітету, обороноздатності України, права українського народу на самовизначення, життя та здоров'я громадян, стану довкілля.</p> <p>3. У статті 114⁻² цього Кодексу матеріальна шкода вважається завданою у великому розмірі - якщо її розмір у двісті і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.</p>
Розділ V. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВИБОРЧИХ, ТРУДОВИХ ТА ІНШИХ ОСОБИСТИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	Розділ V. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВИБОРЧИХ, ТРУДОВИХ ТА ІНШИХ ОСОБИСТИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА
Стаття 171. Перешкоджання законній професійній діяльності журналістів 1. Незаконне вилучення зібраних, опрацьованих, підготовлених журналістом матеріалів і технічних засобів, якими він користується у зв'язку із своєю	Стаття 171. Перешкоджання законній професійній діяльності журналістів та операторів 1. Незаконне вилучення зібраних, опрацьованих, підготовлених професійним журналістом, або оператором матеріалів і технічних засобів, якими така

<p>професійною діяльністю, незаконна відмова у доступі журналіста до інформації, незаконна заборона висвітлення окремих тем, показу окремих осіб, критики суб'єкта владних повноважень, а так само будь-яке інше умисне перешкоджання здійсненню журналістом законної професійної діяльності -</p> <p>карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>особа користується у зв'язку із своєю професійною діяльністю, незаконна відмова у доступі професійного журналіста до інформації, незаконна заборона висвітлення окремих тем, показу окремих осіб, критики суб'єкта владних повноважень, а так само будь-яке інше умисне перешкоджання здійсненню професійним журналістом, або оператором законної професійної діяльності, -</p> <p>карається штрафом від трьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або позбавлення волі на строк до трьох років.</p>
<p>2. Вплив у будь-якій формі на журналіста з метою перешкоджання виконанню ним професійних обов'язків або переслідування журналіста у зв'язку з його законною професійною діяльністю -</p> <p>караються штрафом до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років.</p>	<p>2. Вплив у будь-якій формі на професійного журналіста з метою перешкоджання виконанню ним професійних обов'язків, або незаконне втручання у виконання ним професійних обов'язків, або переслідування професійного журналіста або оператора, у зв'язку з його законною професійною діяльністю, -</p> <p>караються штрафом від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподаткованих доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років.</p>
<p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, якщо вони були вчинені службовою особою з використанням свого службового становища або за попередньою</p>	<p>3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, якщо вони були вчинені службовою особою з використанням свого службового становища або за попередньою</p>

<p>змовою групою осіб, - караються штрафом від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>	<p>змовою групою осіб, - караються штрафом від десяти тисяч до двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
<p>Розділ IX. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ</p>	<p>Розділ IX. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ</p>
<p>Стаття 258⁻². Публічні заклики до вчинення терористичного акту</p> <p>1. Публічні заклики до вчинення терористичного акту, а також розповсюдження, виготовлення чи зберігання з метою розповсюдження матеріалів з такими закликами - караються виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені з використанням засобів масової інформації, - караються обмеженням волі на строк до чотирьох років</p>	<p>Стаття 258⁻². Публічні заклики до вчинення терористичного акту</p> <p>1. Публічні заклики до вчинення терористичного акту, публічна пропаганда тероризму або його публічне виправдання, а також розповсюдження, виготовлення чи зберігання з метою розповсюдження матеріалів з такими закликами, пропагандою чи виправданням, - караються виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк з конфіскацією майна або без такої.</p> <p>2. Ті самі дії, вчинені з використанням медіа або інших засобів розповсюдження масової інформації, - караються обмеженням волі на строк до чотирьох років</p>

<p>або позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна або без такої.</p>	<p>або позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна або без такої.</p>
<p>Стаття 258⁻⁵. Фінансування тероризму</p> <p>1. Фінансування тероризму, тобто дії, вчинені з метою фінансового або матеріального забезпечення окремого терориста чи терористичної групи (організації), організації, підготовки або вчинення терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, сприяння вчиненню терористичного акту, створення терористичної групи (організації), -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.</p>	<p>Стаття 258⁻⁵. Фінансування тероризму</p> <p>1. Фінансування тероризму, тобто дії, вчинені з метою фінансового або матеріального забезпечення окремого терориста чи терористичної групи (організації), організації, підготовки або вчинення терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, публічної пропаганди тероризму або його публічного виправдання, сприяння вчиненню терористичного акту, створення терористичної групи (організації), -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.</p>
<p>Стаття 259. Завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності</p> <p>1. Завідомо неправдиве повідомлення про підготовку вибуху, підпалу або інших дій, які загрожують загибеллю людей чи іншими тяжкими наслідками, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від двох до шести</p>	<p>Стаття 259. Завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності</p> <p>1. Завідомо неправдиве повідомлення про підготовку вибуху, підпалу або інших дій, які загрожують загибеллю людей чи іншими тяжкими наслідками, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від двох до шести</p>

<p>років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки або вчинене повторно, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років.</p>	<p>років або штрафом .</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно спричинило тяжкі наслідки або вчинене повторно, або з використанням медіа чи інших засобів розповсюдження масової інформації, -</p> <p>карається позбавленням волі на строк від чотирьох до восьми років.</p>
<p>Стаття 295. Заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку</p> <p>1.Публічні заклики до погромів, підпалів, знищення майна, захоплення будівель чи споруд, насильницького виселення громадян, що загрожують громадському порядку, а також розповсюдження, виготовлення чи зберігання з метою розповсюдження матеріалів такого змісту –</p> <p>караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p>	<p>Стаття 295. Заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку</p> <p>1. Публічні заклики до погромів, підпалів, знищення майна, захоплення будівель чи споруд, насильницького виселення громадян, що загрожують громадському порядку, а також розповсюдження, виготовлення чи зберігання з метою розповсюдження матеріалів такого змісту -</p> <p>караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.</p> <p>2. Дії передбачені частиною першою цієї статті, вчинені з використанням медіа або інших засобів розповсюдження масової інформації, –</p> <p>караються штрафом від десяти тисяч до двадцяти тисяч неоподаткованих мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти</p>

	років.
Розділ XII. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА МОРАЛЬНОСТІ	Розділ XII. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА МОРАЛЬНОСТІ
Стаття 300. Ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію	Стаття 300. Ввезення, виготовлення або розповсюдження творів чи матеріалів , що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію
1. Ввезення в Україну творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, з метою збуту чи розповсюдження або їх виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою або їх збут чи розповсюдження, а також примушування до участі в їх створенні - караються штрафом до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.	1. Ввезення в Україну творів чи матеріалів , що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, з метою збуту чи розповсюдження або їх створення , виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою або їх збут чи розповсюдження, а також примушування до участі в їх створенні - караються штрафом п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років.
2. Ті самі дії щодо кіно- та відеопродукції, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, а також збут неповнолітнім чи розповсюдження серед них творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи	2. Ті самі дії щодо кіно- та відеопродукції, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, а також збут неповнолітнім чи розповсюдження серед них творів чи матеріалів , що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та

<p>релігійну нетерпимість та дискримінацію, -</p> <p>караються штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені повторно чи за попередньою змовою групою осіб, а також примушування неповнолітніх до участі у створенні творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>	<p>дискримінацію, -</p> <p>караються штрафом від десяти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p> <p>3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені повторно чи за попередньою змовою групою осіб, або з використанням медіа або інших засобів розповсюдження масової інформації, а також примушування неповнолітніх до участі у створенні чи розповсюдженні творів або інформації, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p>
<p>Розділ XV. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ АВТОРИТЕТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ОБ'ЄДНАНЬ ГРОМАДЯН ТА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ</p>	<p>Розділ XV. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ АВТОРИТЕТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ОБ'ЄДНАНЬ ГРОМАДЯН ТА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЖУРНАЛІСТІВ ТА ОПЕРАТОРІВ</p>
<p>Стаття 345⁻¹. Погроза або насильство щодо журналіста</p> <p>1. Погроза вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна щодо журналіста, його близьких</p>	<p>Стаття 345⁻¹. Погроза або насильство щодо професійного журналіста, або оператора</p> <p>1. Погроза вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна щодо професійного журналіста</p>

<p>родичів чи членів сім'ї у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності - карається виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>або оператора їх близьких родичів чи членів сім'ї у зв'язку із здійсненням цим професійним журналістом або оператором законної професійної діяльності - карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>2. Умисне заподіяння журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї побоїв, легких або середньої тяжкості тілесних ушкоджень у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>	<p>2. Умисне заподіяння професійному журналісту або оператору, їх близьким родичам чи членам сім'ї побоїв, легких або середньої тяжкості тілесних ушкоджень у зв'язку із здійсненням цим професійним журналістом або оператором законної професійної діяльності - карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк.</p>
<p>3. Умисне заподіяння журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї тяжкого тілесного ушкодження у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності - карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>	<p>3. Умисне заподіяння професійному журналісту або оператору, їх близьким родичам чи членам сім'ї тяжкого тілесного ушкодження у зв'язку із здійсненням професійним журналістом або оператором законної професійної діяльності - карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.</p>
<p>Примітка. Під професійною діяльністю журналіста у цій статті та статтях 171, 347⁻¹, 348⁻¹ цього Кодексу слід розуміти систематичну діяльність особи, пов'язану із збиранням, одержанням, створенням, поширенням,</p>	<p>Примітка. Під професійною діяльністю журналіста та оператора у цій статті та статтях 171, 347⁻¹, 348⁻¹ цього Кодексу слід розуміти систематичну діяльність особи, пов'язану із збиранням, одержанням, створенням,</p>

<p>зберіганням або іншим використанням інформації з метою її поширення на невизначене коло осіб через друковані засоби масової інформації, телерадіоорганізації, інформаційні агентства, мережу Інтернет. Статус журналіста або його належність до засобу масової інформації підтверджується редакційним або службовим посвідченням чи іншим документом, виданим засобом масової інформації, його редакцією або професійною чи творчою спілкою журналістів.</p>	<p>поширенням, зберіганням або іншим використанням інформації з метою її поширення на невизначене коло осіб через медіа або інші засоби розповсюдження масової інформації.</p> <p>Професійним журналістом є особа, яка має чинну прес-картку, видану Асоціацією журналістів України, або має чинну акредитацію іноземного журналіста, згідно із Реєстром акредитованих іноземних журналістів.</p> <p>Оператором є особа, що на постійній професійній основі здійснює фіксацію інформації засобами відео або фото зйомки та має посвідчення, видане суб'єктом у сфері медіа.</p>
<p>Стаття 347⁻¹. Умисне знищення або пошкодження майна журналіста</p> <p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить журналісту, його близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності -</p> <p>караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p>	<p>Стаття 347⁻¹. Умисне знищення або пошкодження майна професійного журналіста або оператора</p> <p>1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить професійному журналісту, оператору, або їх близьким родичам чи членам сім'ї, у зв'язку із здійсненням цим професійним журналістом, оператором законної професійної діяльності -</p> <p>караються штрафом від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років.</p>

<p>Стаття 348⁻¹. Посягання на життя журналіста</p> <p>Вбивство або замах на вбивство журналіста, його близьких родичів чи членів сім'ї у зв'язку із здійсненням цим журналістом законної професійної діяльності - караються позбавленням волі на строк від дев'яти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі.</p>	<p>Стаття 348⁻¹. Посягання на життя професійного журналіста або оператора</p> <p>Вбивство або замах на вбивство професійного журналіста, оператора, їх близьких родичів чи членів сім'ї у зв'язку із здійсненням цим журналістом або оператором законної професійної діяльності - караються позбавленням волі на строк від дев'яти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі.</p>
<p>Розділ ХХ. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ</p>	<p>Розділ ХХ. ЗЛОЧИНИ ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ</p>
<p>Стаття 436. Пропаганда війни</p> <p>1. Публічні заклики до агресивної війни або до розв'язування воєнного конфлікту, а також виготовлення матеріалів із закликами до вчинення таких дій з метою їх розповсюдження або розповсюдження таких матеріалів – караються виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>	<p>Стаття 436. Пропаганда війни</p> <p>1. Публічні заклики, до агресивної війни або розв'язування воєнного конфлікту, публічна пропаганда агресивної війни та воєнних конфліктів, їх публічне виправдання, а також створення матеріалів із такими закликами, пропагандою та виправданням з метою їх розповсюдження або розповсюдження таких матеріалів - караються виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років.</p>
<p><i>Положення відсутнє</i></p>	<p>2. Ті самі дії, якщо вони вчинені особою, яка є представником влади або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або вчинення</p>

	<p>таких дій з використанням медіа чи інших засобів розповсюдження масової інформації, -</p> <p>караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.</p>
--	---

проект для публічного обговорення від 20.01.2020 р.
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинність через один місяць після опублікування.
2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом, акти законодавства України застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.
3. Визнати таким, що втратив чинність Закон України "Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів " (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1997, № 50, ст. 302).
4. Установити, що:
 - 1) подання кандидатур на посаду Уповноваженого здійснюється особами, визначеними частиною першою статті 45 цього Закону, вперше протягом 30 днів з дня набрання чинності цим Законом. Призначення кандидата на посаду Уповноваженого здійснюється відповідно до порядку, встановленого цим Законом протягом 30 днів з дня спливу строку для подання кандидатур на цю посаду.
 - 2) до моменту спливу одного року після утворення Асоціації, права і гарантії, передбачені статтею 39 цього Закону, поширюються на всіх журналістів, які мають редакційне посвідчення чи інший документ, виданий йому зареєстрованим в установленому порядку суб'єктом у сфері медіа.
 - 3) до створення електронної системи довіри документообіг, пов'язаний з поданням, розглядом та обліком заяв Уповноваженого здійснюється в електронній формі, з одночасним розміщенням відповідної інформації на вебсайті Уповноваженого.
5. До затвердження Кодексу професійної етики журналістів Асоціацією чинним є Кодекс етики професійного журналіста, затверджений 12 грудня 2013 року на пленумі Національної спілки журналістів України у редакції, чинний станом на 31 грудня 2019 року.
6. Утворення Асоціації та формування її статутних органів здійснюється з урахуванням таких особливостей:
 - 1) забезпечення організації, перевірка відповідності вимогам встановленим цим Законом для делегатів на установчі збори, в тому числі публікація на сайті ПАТ «Національна суспільна телерадіокомпанія» декларацій визначених у пункті четвертому частини третьої статті 33 цього Закону, та проведення установчих зборів Асоціації покладається на Публічне акціонерне товариство "Національна суспільна телерадіокомпанія України " за рахунок коштів державного бюджету, передбачених паспортом бюджетної програми на "Фінансову підтримку здійснення заходів Національною спілкою журналістів України ";
 - 2) установчі збори проводяться на тридцятий робочий день з дня набрання чинності цим Законом о 12:00 годині в приміщенні Публічного акціонерного товариства

проект для публічного обговорення від 20.01.2020 р.

"Національна суспільна телерадіокомпанія України " за адресою: місто Київ, вулиця Мельникова, будинок № 42;

3) не пізніше 15 днів до проведення установчих зборів делегати від Публічного акціонерного товариства "Національна суспільна телерадіокомпанія України " направляють організаціям, вказаним у статті 29 цього Закону проект статуту Асоціації та інших документів, які мають бути затверджені установчими зборами згідно з цим Законом;

4) на установчих зборах затверджується статут Асоціації та інші документи, які мають бути затверджені установчими зборами згідно з цим Законом, а також уповноважується особа чи особи на здійснення державної реєстрації Асоціації як юридичної особи.

5) учасники установчих зборів набувають членства в Асоціації автоматично в день її державної реєстрації шляхом подання заяви секретарю установчих зборів;

6) реєстрація Асоціації здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців";

7) після державної реєстрації Асоціації проводяться конференції журналістів у регіонах, передбачених статтею 29 цього Закону, на яких обирається склад регіональної ради журналістів та делегати на 3'їзд журналістів України;

8) Перший 3'їзд журналістів України скликається не раніше, ніж через один рік з дня державної реєстрації Асоціації за умови, що в п'яти з семи регіонів, визначених цим Законом, кількість членів перевищує 200 осіб.

7. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити включення курсу з медіаграмотності для держаних службовців у програму підвищення кваліфікації та забезпечити проходження цього курсу та здачі відповідного іспиту усіма державними службовцями впродовж двох років з дня вступу в силу відповідних положень цього Закону.

проект для публічного обговорення від 20.01.2020 р.